

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2012/18/EU,

annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012,

vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta sekä neuvoston direktiivin 96/82/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 9 päivänä joulukuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/82/EY ⁽³⁾ annetaan säännöt, jotka koskevat tietyn teollisen toiminnan mahdollisesti aiheuttamien suuronnettomuuksien ennalta estämistä ja niiden ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheuttamien seurausten rajoittamista.
- (2) Suuronnettomuuksilla on usein vakavia seurauksia, kuten on käynyt ilmi Seveson, Bhopalin, Schweizerhallen, Enscheden, Toulousen ja Buncefieldin kaltaisissa onnettomuuksissa. Lisäksi vaikutukset saattavat ulottua kansallisten rajojen yli. Tämä korostaa tarvetta varmistaa, että

toteutetaan tarvittavat varotoimenpiteet, joilla koko unionissa voidaan taata kansalaisten, yhteisöjen ja ympäristön korkeatasoinen suojelu. Näin ollen on varmistettava, että vallitseva korkea suojelun taso vähintään säilytetään, tai että se paranee.

- (3) Direktiivillä 96/82/EY on ollut ratkaiseva rooli siinä, että on voitu vähentää kyseisten onnettomuuksien todennäköisyyttä ja seurauksia ja siten parantaa suojelun tasoa kaikkialla unionissa. Mainitun direktiivin tarkistus on vahvistanut sen, että suuronnettomuuksien määrä on pysynyt vakaana. Vaikka yleisesti ottaen tämänhetkiset säännökset palvelevat tarkoitustaan, joitakin muutoksia tarvitaan, jotta suojelun tasoa voidaan edelleen vahvistaa etenkin suuronnettomuuksien ehkäisemisen osalta. Direktiivillä 96/82/EY perustettua järjestelmää olisi samanaikaisesti mukautettava muutoksiin, joita on tehty unionin aineiden ja seosten luokittelujärjestelmään, johon tässä direktiivissä viitataan. Lisäksi olisi selvennettävä ja saatettava ajan tasalle useita säännöksiä.

- (4) Tämän vuoksi on syytä korvata direktiivi 96/82/EY sen varmistamiseksi, että tämänhetkinen suojelun taso säilyy ja että sitä parannetaan edelleen lisäämällä säännösten tehokkuutta ja toimivuutta ja mahdollisuuksien mukaan vähentämällä hallinnollista taakkaa yhdenmukaistamalla ja yksinkertaistamalla säännöksiä edellyttäen, että turvallisuutta sekä ympäristönsuojelua ja ihmisten terveyden suojelua ei vaaranneta. Samalla uusien säännösten tulisi olla selkeitä, johdonmukaisia ja helppoja ymmärtää, jotta voidaan parantaa täytäntöönpanoa ja sen valvontaa siten, että ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun taso pysyy vähintään samana tai paranee. Komission olisi toimitettava yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa tämän direktiivin täytäntöönpanossa. Tässä yhteistyössä pitäisi käsitellä muun muassa itse tehtävää aineiden ja seosten luokitte-
luu. Direktiivin täytäntöönpanossa olisi soveltuviissa tapauksissa oltava mukana eri sidosryhmiä, kuten teollisuuden, työntekijöiden ja ihmisten terveyden tai ympäristön suojelua edistävien valtioista riippumattomien järjestöjen edustajia.

⁽¹⁾ EUVL C 248, 25.8.2011, s. 138.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 14. kesäkuuta 2012, ja neuvoston päätös, tehty 26. kesäkuuta 2012.

⁽³⁾ EYVL L 10, 14.1.1997, s. 13.

- (5) Teollisuusonnettomuuksien rajojen yli ulottuvista vaikutuksista tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimuksessa, joka hyväksyttiin unionin puolesta yleissopimuksen tekemisestä teollisuusonnettomuuksien rajojen yli ulottuvista vaikutuksista 23 päivänä maaliskuuta 1998 tehdyllä neuvoston päätöksellä 98/685/EY⁽¹⁾, määrätään toimenpiteistä, jotka koskevat sellaisten teollisuusonnettomuuksien ennaltaehkäisyä, torjuntavalmiutta ja torjuntaa, joista voi seurata valtioiden rajojen ylittäviä vaikutuksia, sekä kansainvälistä yhteistyötä tällä alalla. Direktiivillä 96/82/EY pannaan täytäntöön yleissopimus unionin lainsäädännössä.
- (6) Suuronnettomuuksilla voi olla rajat ylittäviä seurauksia, ja onnettomuuden ekologisista ja taloudellisista kustannuksista joutuvat vastaamaan sekä asianomainen tuotantolaitos että kyseessä olevat jäsenvaltiot. Sen vuoksi olisi vahvistettava ja sovellettava turvallisuuteen ja riskien vähentämiseen liittyviä toimenpiteitä, jotta voidaan ehkäistä mahdollisia onnettomuuksia, vähentää onnettomuuksien riskiä ja lieventää niiden vaikutuksia suojelun korkean tason varmistamiseksi koko unionissa.
- (7) Tämän direktiivin säännöksiä olisi sovellettava rajoittamatta työterveyttä ja -turvallisuutta sekä työympäristöä koskevien unionin oikeuden säännösten soveltamista, erityisesti rajoittamatta toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/391/ETY⁽²⁾ soveltamista.
- (8) Tietty teolliset toiminnot voidaan jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle edellyttäen, että niihin kohdistuu unionin tai kansallisella tasolla muuta lainsäädäntöä, joka takaa samantasoinen turvallisuuden. Komission olisi jatkossakin tutkittava, onko voimassa olevassa sääntelykehityksessä merkittäviä puutteita, jotka liittyvät erityisesti muista toiminnoista sekä tietyistä vaarallisista aineista johtuviin uusiin ja kehittymässä oleviin riskeihin, ja tehtävä tarvittaessa lainsäädäntöehdotus näiden puutteiden korjaamiseksi.
- (9) Direktiivin 96/82/EY liitteessä I luetellaan sen soveltamisalaan kuuluvat vaaralliset aineet muun muassa viittaa-malla tiettyihin vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annetussa neuvoston direktiivissä 67/548/EY⁽³⁾ sekä vaarallisten valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 31 päivänä toukokuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/45/EY⁽⁴⁾ säädettyihin säännöksiin. Direktiivit 67/548/ETY ja 1999/45/EY on korvattu aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta 16 päivänä joulukuuta 2008 annetulla asetuksella (EY) N:o 1272/2008⁽⁵⁾, jolla pannaan täytäntöön unionissa kemikaalien maailmanlaajuisesti yhdenmukaistettu luokitus- ja merkintäjärjestelmä (Globally Harmonised System of Classification and Labelling of Chemicals), joka on hyväksytty kansainvälisellä tasolla Yhdistyneiden kansakuntien puitteissa. Kyseisellä asetuksella otetaan käyttöön uudet vaaraluokat ja vaarakategoriat, jotka vastaavat ainoastaan osittain kumotuissa direktiiveissä käytettyjä. Tiettyjä aineita tai seoksia ei kuitenkaan kriteerien puuttumisen vuoksi luokiteltaisi kyseisessä järjestelmässä. Direktiivin 96/82/EY liite I on sen vuoksi muutettava sen yhdenmukaistamiseksi kyseisen asetuksen kanssa, samalla kun on säilytettävä kyseisessä direktiivissä säädetty tämänhetkinen suojelun taso tai edelleen parannettava sitä.
- (10) Jalostetun biokaasun luokitusta varten olisi otettava huomioon Euroopan standardointikomiteassa (CEN) kehitettäviä standardeja koskevat tiedot.
- (11) Yhdenmukaistamisella asetuksen (EY) N:o 1272/2008 kanssa ja kyseisen asetuksen myöhemmillä mukautuksilla, joilla on vaikutusta aineiden ja seosten luokitukseen, voi mahdollisesti esiintyä epätoivottuja vaikutuksia. Tähän direktiiviin sisältyvien kriteerien perusteella komission olisi arvioitava, onko olemassa vaarallisia aineita, jotka eivät vaaraluokituksesta huolimatta aiheuta suuronnettomuuden vaaraa, ja tarvittaessa esitettävä lainsäädäntöehdotus vaarallisen aineen sulkemiseksi tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Arviointi olisi aloitettava pikaisesti erityisesti aineen tai seoksen luokituksen muuttumisen jälkeen, jotta voidaan välttää toiminnanharjoittajille ja toimivaltaisille viranomaisille jäsenvaltioissa aiheutuva tarpeeton taakka. Tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jäävät tapaukset eivät saisi estää jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai toteuttamasta tiukempia suojatoimenpiteitä.
- (12) Toiminnanharjoittajilla olisi oltava yleinen velvoite toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, joilla ehkäistään ennakolta suuronnettomuudet, lievennetään niiden seurauksia ja korjataan niiden jälkiä. Jos tuotantolaitoksissa on vaarallisia aineita tiettyä määrää enemmän, toiminnanharjoittajan olisi annettava toimivaltaiselle viranomaiselle riittävästi tietoa, jotta se voisi tunnistaa tuotantolaitoksen, siellä olevat vaaralliset aineet ja mahdolliset vaarat. Toiminnanharjoittajan olisi myös laadittava ja, jos kansalliset lait niin edellyttävät, lähetettävä toimivaltaiselle viranomaiselle suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevat toimintaperiaatteet, joissa esitetään toiminnanharjoittajan yleinen lähestymistapa sekä toimenpiteet, mukaan luettuina asianmukaiset turvallisuusjohtamisjärjestelmät, joilla kontrolloidaan suuronnettomuuksien vaaroja. Kun toiminnanharjoittajat tunnistavat suuronnettomuusvaarat ja arvioivat niitä, olisi kiinnitettävä huomiota myös vaarallisiin aineisiin, joita voi syntyä tuotantolaitoksen sisällä sattuvan vakavan onnettomuuden seurauksena.

(1) EYVL L 326, 3.12.1998, s. 1.

(2) EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.

(3) EYVL 196, 16.8.1967, s. 1.

(4) EYVL L 200, 30.7.1999, s. 1.

(5) EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1.

- (13) Ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2004/35/EY ⁽¹⁾ sovelletaan tavallisesti suuronnettomuuden aiheuttamiin ympäristövahinkoihin.
- (14) Jotta voidaan vähentää onnettomuuden leviämisen vaaraa silloin, kun tuotantolaitosten sijainti ja lähekkäisyys voivat lisätä suuronnettomuuden todennäköisyyttä tai pahentaa sen seurauksia, toiminnanharjoittajien olisi tehtävä yhteistyötä tietojen vaihtamiseksi ja tiedottamiseksi väestölle, mukaan luettuina lähistöllä sijaitsevat tuotantolaitokset, joihin vaikutukset saattaisivat kohdistua.
- (15) Sen osoittamiseksi, että kaikki tarpeellinen on tehty suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi, ja pelastussuunnitelmien ja torjuntatoimenpiteiden laatimiseksi, olisi huomattavia määriä vaarallisia aineita sisältävien tuotantolaitosten toiminnanharjoittajien annettava toimivaltaiselle viranomaiselle tietoja turvallisuusselvityksen muodossa. Tässä turvallisuusselvityksessä kerrotaan tarkasti tuotantolaitokseen, siellä oleviin vaarallisiin aineisiin, laitteistoihin tai varastointiin, mahdollisiin suuronnettomuusskenaarioihin ja riskianalyyseihin, ehkäisemis- ja pelastustoimiin sekä johtamisjärjestelmiin liittyvistä seikoista suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi ja niiden vaaran vähentämiseksi, sekä niiden seurausten rajoittamiseksi tarvittavien toimenpiteiden mahdollistamiseksi. Tuotantolaitoksen sijaintiin liittyvien luonnonkatastrofien todennäköisyys voi lisätä suuronnettomuuden riskiä. Tämä olisi otettava huomioon suuronnettomuusskenaarioiden laatimisessa.
- (16) Hätätilanteisiin varautumisen kannalta on tärkeää, että niissä tuotantolaitoksissa, joissa on huomattavia määriä vaarallisia aineita, laaditaan sisäiset ja ulkoiset pelastussuunnitelmat sekä otetaan käyttöön menettelyt, joilla varmistetaan suunnitelmien testaus ja niiden tarkistaminen tarvittaessa, sekä suunnitelmien käyttöönotto suuronnettomuuden tapahtuessa tai sen uhatessa. Tuotantolaitoksen henkilöstöä olisi kuultava sisäisestä pelastussuunnitelmasta ja yleisölle, jota asia koskee, olisi annettava mahdollisuus esittää mielipiteensä ulkoisesta pelastussuunnitelmasta. Alihankkijoiden käytöllä voi olla vaikutusta tuotantolaitoksen turvallisuuteen. Jäsenvaltioiden olisi vaadittava, että toiminnanharjoittajat ottavat tämän huomioon laatiessaan suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevia toimintaperiaatteita, turvallisuusselvitystä tai sisäistä pelastussuunnitelmaa.
- (17) Kun toiminnanharjoittajat harkitsevat soveltuvia käyttömenetelmiä, mukaan luettuina seuranta ja valvontaa koskevat menetelmät, niiden olisi otettava huomioon saatavilla oleva tieto parhaista käytänteistä.
- (18) Asuinalueiden, huomattavassa yleisessä käytössä olevien alueiden sekä ympäristön, mukaan luettuina luontonsa puolesta erityisen kiinnostavat tai herkäät alueet, suojelemiseksi on tarpeellista, että jäsenvaltioiden maankäytön suunnittelussa ja muissa asiaan kuuluvissa jäsenvaltioiden toimintaperiaateissa huolehditaan riittävästä etäisyydestä edellä mainittujen alueiden ja kyseisten vaaraa aiheuttavien tuotantolaitosten välillä ja että olemassa olevien tuotantolaitosten osalta toteutetaan tarvittaessa tekniset lisätoimenpiteet, jotta ihmisiin tai ympäristöön kohdistuvat riskit pysyvät hyväksyttävällä tasolla. Päätöksiä tehtäessä olisi otettava huomioon riittävästi tietoa näistä riskeistä sekä näihin riskeihin liittyvistä teknisistä neuvoista. Mahdollisuuksien mukaan erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten hallinnollisen taakan vähentämiseksi menettelyt ja toimenpiteet olisi yhdistettävä muuhun asiaa koskevaan unionin lainsäädäntöön perustuviin menettelyihin ja toimenpiteisiin.
- (19) Jotta voitaisiin parantaa ympäristöä koskevan tiedon saatavuutta noudattaen tiedon saantia, yleisön osallistumisoikeutta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireilepano-oikeutta ympäristöasioissa koskevaa Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimusta, jäljempänä 'Århusin yleissopimus', joka hyväksyttiin unionin puolesta tiedon saantia, yleisön osallistumisoikeutta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireilepano-oikeutta ympäristöasioissa koskevan yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta 17 päivänä helmikuuta 2005 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2005/370/EY ⁽²⁾, olisi lisättävä yleisölle suunnattua tiedottamista ja parannettava sen laatua. Erityisesti henkilöillä, joita suuronnettomuus mahdollisesti koskee, olisi oltava käytettävissään riittävät tiedot, jotta he osaavat toimia oikein onnettomuuden mahdollisesti sattuesssa. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava saataville tietoa siitä, mistä löytyy tietoa niiden henkilöiden oikeuksista, joihin suuronnettomuus vaikuttaisi. Yleisölle annettavat tiedot olisi ilmaistava selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla. Sen lisäksi, että tietoa annetaan aktiivisesti ilman, että yleisön on sitä pyydyttävä, tiedot, joita päivitetään jatkuvasti, olisi asetettava pysyvästi saataville sähköisesti, tämän kuitenkin estämättä tiedon levittämistä muilla tavoin. Samalla olisi taattava luottamuksellisuuden suojaaminen esimerkiksi käsiteltäessä turvallisuutta koskevia asioita.
- (20) Tietojen hallinnointitavan olisi oltava yhdenmukainen SEIS-aloitteen kanssa, joka käynnistettiin 1 päivänä helmikuuta 2008 annetulla komission tiedonannolla "Kohti yhteistä ympäristötietojärjestelmää (Shared Environmental Information System, SEIS)". Siinä olisi noudatettava myös Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta 14 päivänä maaliskuuta 2007 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2007/2/EY ⁽³⁾ ja sen täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä, joilla pyritään mahdollistamaan ympäristöön liittyvien paikkatietojen jakaminen julkisen alan organisaatioiden välillä sekä helpottamaan paikkatietojen julkista saatavuutta kaikkialla unionissa. Tietoja olisi säilytettävä julkisesti saatavilla olevassa tietokannassa unionin tasolla, mikä myös helpottaa täytäntöönpanon seuranta ja raportointia.

⁽¹⁾ EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56.

⁽²⁾ EUVL L 124, 17.5.2005, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 108, 25.4.2007, s. 1.

- (21) Århusin yleissopimuksen mukaisesti yleisön tehokas osallistuminen päätöksentekoon on tarpeen, jotta yleisö, jota asia koskee, voi ilmaista ja päätöksentekijät voivat ottaa huomioon ne kannat ja huolenaiheet, joilla voi olla merkitystä päätöksenteossa; siten lisätään päätöksenteon vastuullisuutta ja avoimuutta sekä yleisön tietoisuutta ympäristökysymyksistä ja tukea tehdyille päätöksille.
- (22) Sen varmistamiseksi, että suuronnettomuuden sattuessa toteutetaan tarkoituksenmukaiset toimenpiteet, toiminnanharjoittajan olisi välittömästi ilmoitettava onnettomuudesta toimivaltaiselle viranomaiselle sekä annettava tälle tiedot, jotka ovat viranomaiselle tarpeen onnettomuudesta ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvien vaikutusten arvioimiseksi.
- (23) Paikallisviranomaiset ovat mukana suuronnettomuuksien ennalta estämisessä ja niiden seurausten lieventämisessä, ja niiden rooli voi olla merkittävä. Jäsenvaltioiden olisi otettava tämä huomioon tämän direktiivin täytäntöönpanossa.
- (24) Tietojen vaihdon helpottamiseksi ja vastaavanlaisten onnettomuuksien estämiseksi tulevaisuudessa jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle tiedot alueellaan sattuvista suuronnettomuuksista, jotta komissio voisi analysoida niihin liittyvät vaarat sekä perustaa erityisesti suuronnettomuuksia ja niistä saatuja kokemuksia koskevan tiedonvälitysjärjestelmän ja ylläpitää sitä. Tämän tietojen vaihdon olisi katettava myös sellaiset läheltä piti -tilanteet, joihin jäsenvaltiot katsovat kohdistuvan erityistä teknistä mielenkiintoa suuronnettomuuksien estämisen ja niiden seurauksien rajoittamisen kannalta. Jäsenvaltioiden ja komission olisi pyrittävä varmistamaan suuronnettomuuksia koskevien tietojen vaihdon helpottamiseksi perustettujen tietojärjestelmien tietojen kattavuus.
- (25) Jäsenvaltioiden olisi nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat siitä, että toiminnanharjoittajat täyttävät velvoitteensa. Toimivaltaisten viranomaisten ja komission olisi tehtävä yhteistyötä täytäntöönpanoa tukevilla toiminnoilla, kuten asianmukaisten ohjeiden laatimisessa ja parhaiden käytänteiden vaihtamisessa. Tarpeettoman hallinnollisen taakan välttämiseksi tiedotusvelvoitteet olisi tilanteen mukaan yhdistettävä muuhun asiaa koskevaan unionin lainsäädäntöön perustuviin velvoitteisiin.
- (26) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, mikäli direktiiviä ei noudateta. Jotta voidaan varmistaa tehokas täytäntöönpano ja sen valvonta, käytössä olisi oltava tarkastusjärjestelmä, mukaan luettuna säännöllisin väliajoin suoritettavien rutiinitarkastusten sekä muiden kuin rutiiniluonteisten tarkastusten ohjelma. Tarkastuksia olisi mahdollisuuksien mukaan koordinoitava unionin muuhun lainsäädäntöön, myös teollisuuden päästöistä (yhteinäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) 24 päivänä marraskuuta 2010 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2010/75/EU ⁽¹⁾ perustuvien tarkastusten kanssa. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että käytettävissä on riittävästi henkilöstöä, jolla on tarkastusten tekemiseen tarvittava ammattitaito ja pätevyys. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarjottava asianmukaista tukea käyttäen välineitä ja mekanismeja, joilla vaihdetaan kokemuksia ja vahvistetaan tietämystä, myös unionin tasolla.
- (27) Teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä, joilla muutetaan liitteitä II–VI niiden mukauttamiseksi tekniseen kehitykseen. On erityisen tärkeää, että komissio toteuttaa asiaa valmistellessaan asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (28) Tämän direktiivin yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽²⁾ mukaisesti.
- (29) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin johdosta annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja varmistettava näiden seuraamusten täytäntöönpano. Näiden seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhtaisia ja varoittavia.
- (30) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on ihmisten terveyden ja ympäristönsuojelun korkea taso, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

⁽¹⁾ EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17.

⁽²⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (31) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽¹⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteitä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, josta käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (32) Direktiiviä 96/82/ETY olisi muutettava ja myöhemmin se olisi kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt sellaisten suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi, joissa on mukana vaarallisia aineita, ja rajoitetaan suuronnettomuuksista ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvia seurauksia, jotta koko unionissa voitaisiin taata yhdenmukaisesti ja tehokkaasti korkea suojelun taso.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyihin tuotantolaitoksiin.
2. Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin:
 - a) puolustusvoimien tuotantolaitoksiin, laitoksiin tai varastoihin;
 - b) aineista peräisin olevan ionisoivan säteilyn aiheuttamiin vaaroihin;
 - c) vaarallisten aineiden kuljetukseen ja siihen suoraan liittyvään väliaikaiseen varastointiin maantie-, rautatie-, sisävesi-, meri- ja ilmakuljetuksessa, mukaan lukien purku ja lastaus sekä siirto kuljetusmuodosta toiseen kuljetusmuotoon satama-altaissa, laitureilla tai ratapihoilla, tässä direktiivissä tarkoitettujen tuotantolaitosten ulkopuolella;
 - d) vaarallisten aineiden siirtoon putkilinjoissa, pumppuasemat mukaan lukien, tässä direktiivissä tarkoitettujen tuotantolaitosten ulkopuolella;
 - e) mineraalien hyödyntämiseen maanalaisissa kaivoksissa ja avolouhoksissa eli etsintään, louhintaan ja prosessointiin, mukaan lukien porausreikien kautta tapahtuvat toimet;
 - f) mineraalien, hiilivedyt mukaan lukien, offshore-etsintään tai -hyödyntämiseen;

- g) kaasun varastointiin maanalaisilla offshore-työskentelypaikoilla, mukaan lukien sekä varsinaiset varastointipaikat että paikat, joilla myös harjoitetaan mineraalien, hiilivedyt mukaan lukien, etsintää ja hyödyntämistä;

- h) kaatopaikkoihin, mukaan luettuna jätteen maanalainen varastointi.

Sen estämättä, mitä ensimmäisen alakohdan e ja h alakohdassa säädetään, direktiivin soveltamisalaan kuuluvat kaasun onshore-varastointi maan alla luonnollisissa kerrostumissa, pohjavettä johtavissa kerroksissa, suolakerrostumiin liuotetuissa onkaloissa ja käyttämättömissä kaivoksissa sekä kemialliset ja lämpöprosessitoiminnot ja sellaisiin toimintoihin liittyvä varastointi, joissa käytetään vaarallisia aineita, sekä toimivat kaivosjätteen käsitteilylaitokset ja niiden altaat ja padot, joissa esiintyy vaarallisia aineita.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. 'tuotantolaitoksella' koko sitä toiminnanharjoittajien valvonassa olevaa aluetta, jossa on vaarallisia aineita yhdessä tai useammassa laitoksessa, yhteiset tai toisiinsa liittyvät infrastruktuurit tai toiminnot mukaan lukien; tuotantolaitokset ovat joko alemman tason tuotantolaitoksia tai ylemmän tason tuotantolaitoksia;
2. 'alemman tason tuotantolaitoksella' tuotantolaitosta, jossa on vaarallisia aineita vähintään niin suuria määriä kuin liitteessä I olevan 1 osan sarakkeessa 2 tai liitteessä I olevan 2 osan sarakkeessa 2 mainitaan, mutta vähemmän kuin määriä, jotka mainitaan liitteessä I olevan 1 osan sarakkeessa 3 tai liitteessä I olevan 2 osan sarakkeessa 3, soveltaen tarvittaessa liitteessä I olevassa huomautuksessa 4 esitettyä yhteenlaskusääntöä;
3. 'ylemman tason tuotantolaitoksella' tuotantolaitosta, jossa on vaarallisia aineita vähintään niin suuria määriä kuin liitteessä I olevan 1 osan sarakkeessa 3 tai liitteessä I olevan 2 osan sarakkeessa 3 mainitaan, soveltaen tarvittaessa liitteessä I olevassa huomautuksessa 4 esitettyä yhteenlaskusääntöä;
4. 'lähistöllä olevalla tuotantolaitoksella' tuotantolaitosta, joka sijaitsee niin lähellä toista tuotantolaitosta, että suuronnettomuuden riski tai seuraukset lisääntyvät;
5. 'uudella tuotantolaitoksella'
 - a) tuotantolaitosta, jonka toiminta aloitetaan tai joka rakennetaan 1 päivänä kesäkuuta 2015 tai sen jälkeen; tai

⁽¹⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- b) toimintapaikkaa, joka kuuluu tämän direktiivin soveltamisalaan, tai alemman tason tuotantolaitosta, josta tulee ylemmän tason tuotantolaitos tai päinvastoin 1 päivänä kesäkuuta 2015 tai sen jälkeen siitä syystä, että sen laitoksia tai toimintaa muutetaan siten, että se johtaa muutokseen tuotantolaitoksen vaarallisten aineiden luettelossa;
6. 'olemassa olevalla tuotantolaitoksella' tuotantolaitosta, joka kuuluu 31 päivänä toukokuuta 2015 direktiivin 96/82/EY soveltamisalaan ja 1 päivästä kesäkuuta 2015 tämän direktiivin soveltamisalaan muuttamatta sen luokitusta alemman tason tuotantolaitokseksi tai ylemmän tason tuotantolaitokseksi;
7. 'muulla tuotantolaitoksella' toimintapaikkaa, joka kuuluu tämän direktiivin soveltamisalaan, tai alemman tason tuotantolaitosta, josta tulee ylemmän tason tuotantolaitos tai päinvastoin 1 päivänä kesäkuuta 2015 tai sen jälkeen muista kuin 5 kohdassa tarkoitetuista syistä;
8. 'laitoksella' tuotantolaitoksen sisäpuolella olevaa joko maanpäällistä tai maanalaista teknistä yksikköä, jossa tuotetaan, käytetään, käsitellään tai varastoidaan vaarallisia aineita; se käsittää kaikki laitteistot, rakenteet, putkistot, koneet, työkalut, yksityisessä käytössä olevat rautatien sivuraiteet, sata-altaat, laitoksen käyttöön tarkoitetut lastaus- ja purkauspaikat, laiturit, varastot tai vastaavat kelluvat tai maalle rakennetut rakennelmat, jotka ovat tarpeen kyseisen laitoksen toiminnalle;
9. 'toiminnanharjoittajalla' ketä tahansa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää tai jolla on hallinnassaan tuotantolaitos tai laitos tai, jos kansallisessa lainsäädännössä niin määrätään, ketä tahansa henkilöä, jolle on luovutettu merkittävää taloudellista valtaa tai päättävältä tuotantolaitoksen tai laitoksen teknisen toiminnan suhteen;
10. 'vaarallisella aineella' liitteessä I olevassa 1 osassa mainittua tai 2 osassa lueteltua ainetta tai seosta, mukaan lukien raaka-aineen, tuotteen, sivutuotteen, jäämän tai välituotteen muodossa olevat;
11. 'seoksella' seosta tai liuosta, joka koostuu kahdesta tai useammasta aineesta;
12. 'vaarallisten aineiden olemassaololla' sitä, että vaarallisia aineita on tai niitä ennakoidaan olevan tuotantolaitoksessa tai että voidaan kohtuudella ennakoida näitä aineita muodostuvan tuotantolaitoksen sisäpuolella sijaitsevan laitoksen prosessien, myös varastossa harjoitettavan toiminnan, hallinnan menettämisen seurauksena niin suuria tai suurempia määriä kuin liitteessä I olevassa 1 osassa tai 2 osassa säädetty soveltamisen vähimmäismäärät;
13. 'suuronnettomuudella' esimerkiksi huomattavaa päästöä, tulipaloa, räjähdystä tai muuta ilmiötä, joka seuraa tässä direktiivissä tarkoitetun tuotantolaitoksen toiminnassa esiintyneistä hallitsemattomista tapahtumista, jotka voivat aiheuttaa ihmisten terveyteen tai ympäristöön kohdistuvaa vakavaa välitöntä tai myöhemmin ilmenevää vaaraa tuotantolaitoksen sisä- tai ulkopuolella, ja jossa on mukana yksi tai useampia vaarallisia aineita;
14. 'vaaralla' sellaista vaaralliseen aineeseen tai tilanteeseen olennaisesti liittyvää ominaisuutta, joka voi aiheuttaa vahinkoa ihmisten terveydelle tai ympäristölle;
15. 'riskillä' todennäköisyyttä, että tietty erityinen vaikutus syntyy tiettyä aikana tai määrättyissä olosuhteissa;
16. 'varastoinnilla' sitä, että alueella varastoidaan tai säilytetään tietty määrä vaarallisia aineita;
17. 'yleisöllä' yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka, kansallisen oikeuden tai käytännön mukaisesti, näiden yhteenliittymiä, järjestöjä tai ryhmiä;
18. 'yleisöllä, jota asia koskee' yleisöä, johon onnettomuus vaikuttaa tai todennäköisesti vaikuttaa, tai yleisöä, jonka etua 15 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvia asioita koskeva päätös koskee; tätä määritelmää sovellettaessa valtioista riippumattomilla järjestöillä, jotka edistävät ympäristönsuojelua ja täyttävät mahdolliset kansallisen lainsäädännön mukaiset vaatimukset, katsotaan olevan etu tässä asiassa;
19. 'tarkastuksella' kaikkia toimia, myös laitosvierailuja, sisäisten toimenpiteiden, järjestelmien ja raporttien tarkastuksia ja seuranta-asiaa sekä mahdollisesti tarvittavia seuranta-toimia, jotka toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat tai jotka toteutetaan niiden puolesta sen tarkistamiseksi ja edistämiseksi, että tuotantolaitokset noudattavat tämän direktiivin vaatimuksia.

4 artikla

Tietyn vaarallisen aineen aiheuttaman suuronnettomuuden vaaran arviointi

1. Komissio arvioi tarvittaessa tai joka tapauksessa jäsenvaltion 2 kohdan mukaisesti tekemän ilmoituksen perusteella, onko liitteessä I olevassa 1 osassa mainitun tai 2 osassa luetellun tietyn vaarallisen aineen käytännössä mahdotonta aiheuttaa sellaisen aineen tai energian vapautuminen, joka voisi aiheuttaa suuronnettomuuden sekä tavanomaisissa että epätavallisissa kohtuullisesti ennakoitavissa olevissa olosuhteissa. Arvioinnissa on otettava huomioon 3 kohdassa tarkoitettut tiedot ja sen on perustuttava yhteen tai useampaan seuraavista ominaisuuksista:

- a) vaarallisen aineen olomuoto tavanomaisissa prosessi- tai käsitteilyolosuhteissa tai suunnittelemtoman vapautumisen tapauksessa;

b) vaarallisen aineen tai aineiden luontaiset ominaisuudet, etenkin sellaiset, jotka liittyvät leviämiskäyttäytymiseen suuronnottomuusskenaariossa, kuten molekyyliymässä ja höyryn kylästymispaine;

c) vaarallisten aineiden enimmäispitoisuus seoksissa.

Ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi olisi tarvittaessa otettava huomioon vaarallisen aineen säilytys- ja pakkaustapa, erityisesti silloin, kun niihin kohdistuu erityistä unionin lainsäädäntöä.

2. Jos jokin jäsenvaltio katsoo, että vaarallinen aine ei aiheuta suuronnottomuuden vaaraa 1 kohdan mukaisesti, kyseinen jäsenvaltio ilmoittaa asiasta komissiolle ja toimittaa asianmukaiset perustelut, mukaan lukien 3 kohdassa tarkoitettut tiedot.

3. Edellä olevien 1 ja 2 kohdan tarkoituksia varten asianomaisesta vaarallisesta aineesta terveydelle aiheutuvien vaarojen, fysikaalisten vaarojen ja ympäristölle aiheutuvien vaarojen arvioinnissa tarvittaviin tietoihin on sisällyttävä:

a) kattava luettelo ominaisuuksista, joita tarvitaan sen arvioimiseksi, minkälaista fysikaalista, terveydellistä tai ympäristöön kohdistuvaa haittaa vaarallinen aine voi aiheuttaa;

b) fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet (esimerkiksi molekyyliymässä, höyryn kylästymispaine, luontainen toksisuus, kiehumispiste, reaktiivisuus, viskositeetti, liukoisuus ja muut olennaiset ominaisuudet);

c) terveydelle aiheutuvia ja fysikaalisia vaaroja koskevat ominaisuudet (esimerkiksi reaktiivisuus, syttyvyys ja toksisuus sekä lisätekijät, kuten altistustapa, vammojen ja kuolemantapauksen suhde ja pitkän aikavälin vaikutukset, sekä muut olennaiset ominaisuudet);

d) ympäristölle aiheutuvia vaaroja koskevat ominaisuudet (esimerkiksi ekotoksisuus, pysyvyys, biokertyminen, mahdollisuus kulkeutua pitkiä matkoja ympäristössä, sekä muut olennaiset ominaisuudet);

e) ainetta tai seosta koskeva unionin luokitus, jos se on saatavissa;

f) tietoja ainespesifisistä toimintaolosuhteista (esimerkiksi lämpötila, paine ja muut olennaiset olosuhteet), joissa vaarallinen aine varastoidaan tai joissa sitä käytetään ja/tai joissa sitä voi esiintyä ennakoitavissa olevassa epätavallisessa toiminnassa tai onnettomuudessa, kuten tulipalossa.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua arvioinnin jälkeen komissio esittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle kyseisen vaarallisen aineen jättämiseksi tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

5 artikla

Toiminnanharjoittajan yleiset velvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja velvoitetaan toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet suuronnottomuuksien ehkäisemiseksi ja niistä ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvien seurauksien rajoittamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja velvoitetaan olemaan aina valmis osoittamaan 6 artiklassa tarkoitettulle toimivaltaiselle viranomaiselle erityisesti 20 artiklassa tarkoitettuja tarkastuksia ja valvontaa varten, että hän on toteuttanut kaikki tarpeelliset tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet.

6 artikla

Toimivaltainen viranomainen

1. Jäsenvaltioiden on asetettava tai nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, jäljempänä 'toimivaltainen viranomainen', jonka tehtävänä on panna toimeen tässä direktiivissä vahvistetut tehtävät, sekä tarvittaessa muita elimiä, joiden tehtävänä on avustaa toimivaltaista viranomaista teknisellä tasolla, tämän rajoittamatta toiminnanharjoittajan vastuuta. Jäsenvaltioiden, jotka perustavat tai nimeävät useamman kuin yhden toimivaltaisen viranomaisen, on varmistettava, että menettelyt niiden velvoitteiden suorittamiseksi koordinoitavana täysin.

2. Toimivaltaiset viranomaiset ja komissio tekevät yhteistyötä toimissa, joilla tuetaan tämän direktiivin täytäntöönpanoa, ottaen sidosryhmät mukaan soveltuvissa tapauksissa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tiedot, jotka toiminnanharjoittajat toimittavat muun asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti, jos ne täyttävät tämän direktiivin vaatimukset. Toimivaltaisten viranomaisten on tällaisessa tilanteessa varmistettava, että tämän direktiivin vaatimuksia noudatetaan.

7 artikla

Tiedoksianto

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava toiminnanharjoittajaa lähettämään toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitus, jossa on seuraavat tiedot:

a) toiminnanharjoittajan nimi ja/tai toiminimi ja kyseisen tuotantolaitoksen täydellinen osoite;

b) toiminnanharjoittajan toimipaikka ja sen täydellinen osoite;

c) tuotantolaitoksesta vastaavan henkilön nimi ja toimi, jos kyseessä on muu henkilö kuin a alakohdassa tarkoitettu;

- d) tiedot, joiden avulla vaaralliset aineet, joita tuotantolaitoksessa on tai voi olla, ja näiden aineiden luokka voidaan tunnistaa;
- e) kyseis(t)en vaarallis(t)en aine(id)en määrä ja olomuoto;
- f) laitoksessa tai varastossa harjoitettava tai harjoitettavaksi suunniteltu toiminta;
- g) tuotantolaitoksen välitön ympäristö ja tekijät, jotka voivat aiheuttaa suuronnettomuuksia tai pahentaa niiden seurauksia, mukaan luettuina saatavilla olevat tiedot lähistöllä sijaitsevista tuotantolaitoksista, kohteista jotka jäävät tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, sekä alueista ja rakennushankkeista, jotka voisivat lisätä suuronnettomuuden ja onnettomuuden leviämisen riskiä tai seurauksia tai jotka voisivat olla sen aiheuttajia.
2. Ilmoitus tai sen ajanmukaistettu versio on lähetettävä toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavissa määräajoissa:
- a) uusista tuotantolaitoksista kohtuullisessa määräajassa ennen kuin rakentaminen tai toiminta aloitetaan tai ennen muutoksia, jotka johtavat muutokseen vaarallisten aineiden luettelossa;
- b) kaikissa muissa tapauksissa yhdessä vuodessa siitä, kun tätä direktiiviä aletaan soveltaa kyseiseen tuotantolaitokseen.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos toiminnanharjoittaja on jo lähettänyt ilmoituksen toimivaltaiselle viranomaiselle kansallisen lainsäädännön vaatimusten nojalla ennen 1 päivää kesäkuuta 2015, ja ilmoituksessa annetut tiedot täyttävät 1 kohdassa asetetut vaatimukset, eivätkä tiedot ole muuttuneet.

4. Toiminnanharjoittajan on etukäteen ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavista tapahtumista:

- a) toiminnanharjoittajan 1 kohdan mukaisesti tekemässä ilmoituksessa mainittu vaarallisen aineen määrä kasvaa tai vähenee merkittävästi tai aineen ominaisuudet ja olomuoto muuttuvat taikka prosessit, joissa sitä käytetään, muuttuvat merkittävästi;
- b) tuotantolaitokseen tai laitokseen tehdään muutoksia, jotka saattavat vaikuttaa merkittävästi suuronnettomuusvaaroihin;
- c) tuotantolaitos suljetaan lopullisesti tai poistetaan käytöstä; tai
- d) edellä 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettuja tietoja muutetaan.

8 artikla

Toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että toiminnanharjoittaja laatii kirjallisesti asiakirjan, jossa toiminnanharjoittaja selostaa toimintaperiaatteensa suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi, ja

varmistaa, että näitä toimintaperiaatteita noudatetaan. Nämä toimintaperiaatteet on laadittava niin, että ne takaavat korkeatasoisen ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun. Ne on suhteutettava tuotantolaitoksessa esiintyviin suuronnettomuuden vaaroihin. Niissä on esitettävä toiminnanharjoittajan yleiset tavoitteet ja toimintaperiaatteet, johdon rooli ja vastuu sekä sitoutuminen jatkuvasti parantamaan suuronnettomuuksien vaarojen hallintaa ja varmistamaan suojelun korkea taso.

2. Toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi on laadittava ja kansallisen lainsäädännön sitä edellyttäessä lähetettävä toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavissa määräajoissa:

- a) uusista tuotantolaitoksista kohtuullisessa määräajassa ennen kuin rakentaminen tai toiminta aloitetaan tai ennen muutoksia, jotka johtavat muutokseen vaarallisten aineiden luettelossa;
- b) kaikissa muissa tapauksissa yhdessä vuodessa siitä, kun tätä direktiiviä aletaan soveltaa kyseiseen tuotantolaitokseen.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos toiminnanharjoittaja on jo laatinut toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi ja lähettänyt ne toimivaltaiselle viranomaiselle kansallisen lainsäädännön vaatimusten nojalla ennen 1 päivää kesäkuuta 2015, ja toimintaperiaateissa annetut tiedot täyttävät 1 kohdassa asetetut vaatimukset, eivätkä tiedot ole muuttuneet.

4. Toiminnanharjoittajan on säännöllisesti tarkistettava ja tarvittaessa saatettava toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi ajan tasalle vähintään joka viides vuosi tämän kuitenkaan rajoittamatta 11 artiklan soveltamista. Ajan tasalle saatetut toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi on kansallisen lainsäädännön sitä edellyttäessä lähetettävä toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä.

5. Toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi on pantava täytäntöön asianmukaisin keinoin ja rakentein sekä liitteen III mukaisella turvallisuusjohtamisjärjestelmällä, joka suhteutetaan suuronnettomuuksien vaaroihin sekä tuotantolaitoksen organisaation tai toimintojen moninaisuuteen. Alemman tason tuotantolaitosten osalta velvoite panna täytäntöön toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi voidaan toteuttaa muilla asianmukaisilla keinoilla, rakenteilla ja johtamisjärjestelmillä, jotka suhteutetaan suuronnettomuuksien vaaroihin, ottaen huomioon liitteessä III säädetyt periaatteet.

9 artikla

Onnettomuuden leviäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen määrittelee toiminnanharjoittajien 7 ja 10 artiklan mukaisesti toimittamien tietojen tai toimivaltaisen viranomaisen esittämän lisätietoja koskevan pyynnön tai 20 artiklan perusteella tehtyjen tarkastusten perusteella kaikki alemman tason ja ylemmän tason tuotantolaitokset tai tuotantolaitosryhmät, joissa suuronnettomuuden vaara voi kasvaa tai suuronnettomuuden seuraukset saattavat lisääntyä tuotantolaitosten maantieteellisen sijainnin ja toisten tuotantolaitosten läheisyyden sekä niissä olevien vaarallisten aineiden takia.

2. Jos toimivaltaisella viranomaisella on lisätietoja niiden tietojen lisäksi, joita toiminnanharjoittaja on toimittanut 7 artiklan 1 kohdan g alakohdan nojalla, sen on annettava nämä tiedot asianomaisen toiminnanharjoittajan saataville, jos se on tarpeen tämän artiklan soveltamiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdan mukaisesti määriteltyjen tuotantolaitosten toiminnanharjoittajat:

- a) vaihtavat tarpeellisia tietoja, jotta nämä tuotantolaitokset voivat tarpeellisessa määrin ottaa huomioon suuronnettomuuden yleisen vaaran laadun ja laajuuden kokonaisuudessaan toimintaperiaatteissaan suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi, turvallisuusjohtamisjärjestelmissään, turvallisuusselvityksissään ja sisäisissä pelastussuunnitelmissaan;
- b) tekevät yhteistyötä tiedottaakseen yleisölle ja viereisille kohteille, jotka jäävät tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, ja toimittaakseen tietoa viranomaiselle, joka vastaa ulkoisten pelastussuunnitelmien laatimisesta.

10 artikla

Turvallisuusselvitys

1. Jäsenvaltioiden on velvoitettava ylemmän tason tuotantolaitoksen toiminnanharjoittaja tekemään turvallisuusselvitys seuraavia tarkoituksia varten:

- a) osoittamaan, että on otettu käyttöön toimintaperiaatteen suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi ja turvallisuusjohtamisjärjestelmä toimintaperiaatteiden toteuttamiseksi liitteessä III vahvistettujen tietojen mukaisesti;
- b) osoittamaan, että suuronnettomuuden vaarat ja mahdolliset suuronnettomuusskenaariot on tunnistettu ja että on toteutettu tarpeelliset toimenpiteet tällaisten onnettomuuksien estämiseksi ja niiden ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheuttamien seurausten rajoittamiseksi;
- c) osoittamaan, että riittävä turvallisuus- ja luotettavuustaso on otettu huomioon kaikkien sellaisten tuotantolaitosten toimintaan liittyvien laitosten, varastojen, laitteiden ja perusrakenteiden osalta suunnittelussa, rakentamisessa, käytössä ja kunnossapidossa, joilla on yhteys tuotantolaitoksessa esiintyviin suuronnettomuusvaaroihin;
- d) osoittamaan, että on laadittu sisäiset pelastussuunnitelmat, ja toimittamaan sellaiset tiedot, joiden perusteella voidaan laatia ulkoinen pelastussuunnitelma;
- e) takaamaan riittävien tietojen toimittaminen toimivaltaiselle viranomaiselle, jotta tämä voi tehdä päätöksen uusien toimintojen sijoittamisesta tai hankkeista olemassa olevien tuotantolaitosten ympärillä.

2. Turvallisuusselvityksessä on oltava vähintään liitteessä II luetellut tiedot. Siinä on mainittava selvityksen laatimiseen osallistuneet tahot.

3. Turvallisuusselvitys on lähetettävä toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavissa määräajoissa:

- a) uusista tuotantolaitoksista kohtuullisessa määräajassa ennen kuin rakentaminen tai toiminta aloitetaan tai ennen muutoksia, jotka johtavat muutokseen vaarallisten aineiden luettelossa;
- b) olemassa olevista ylemmän tason tuotantolaitoksista viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2016;
- c) muista tuotantolaitoksista kahdessa vuodessa siitä, kun tätä direktiiviä aletaan soveltaa kyseiseen tuotantolaitokseen.

4. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta, jos toiminnanharjoittaja on jo lähettänyt turvallisuusselvityksen toimivaltaiselle viranomaiselle kansallisen lainsäädännön vaatimusten nojalla ennen 1 päivää kesäkuuta 2015 ja turvallisuusselvityksessä annetut tiedot täyttävät 1 ja 2 kohdassa asetetut vaatimukset, eivätkä tiedot ole muuttuneet. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdan noudattamiseksi toiminnanharjoittajan on esitettävä mahdollisesti muuttuneet turvallisuusselvityksen osat toimivaltaisen viranomaisen määräämässä muodossa, jollei 3 kohdassa säädetyistä määräajoista muuta johdu.

5. Jollei 11 artiklassa säädetystä muuta johdu, toiminnanharjoittajan on säännöllisesti tarkistettava ja tarvittaessa saatettava ajan tasalle turvallisuusselvitys vähintään joka viides vuosi.

Toiminnanharjoittajan on myös tarkistettava turvallisuusselvitys ja tarvittaessa saatettava se ajan tasalle tuotantolaitoksessaan tapahtuneen suuronnettomuuden jälkeen ja milloin tahansa muulloin toiminnanharjoittajan aloitteesta tai toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä, kun se on tarpeen uusien seikkojen ilmaannuttua tai jotta voitaisiin ottaa huomioon turvallisuuteen liittyvän teknisen tietämyksen kehittyminen esimerkiksi onnettomuuksien tai, siinä määrin kuin mahdollista, läheltä piti -tilanteiden selvittelyn pohjalta sekä vaarojen arviointiin liittyvän tietämyksen lisääntyminen.

Ajan tasalle saatettu turvallisuusselvitys tai sen ajan tasalle saatetut osat on lähetettävä toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä.

6. Ennen kuin toiminnanharjoittaja aloittaa rakentamisen tai toiminnan tai edellä tämän artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa sekä 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, toimivaltaisen viranomaisen on kohtuullisessa määräajassa selvityksen saatuaan ilmoitettava toiminnanharjoittajalle turvallisuusselvitystä koskevat johtopäätöksensä, ja, soveltuviin tapauksiin 19 artiklan mukaisesti, kiellettävä kyseessä olevan tuotantolaitoksen käyttöönotto tai sen toiminnan jatkaminen.

11 artikla

Muutosten tekeminen laitoksiin, tuotantolaitoksiin tai varastoihin

Jos laitoksen, tuotantolaitoksen, varaston, prosessin tai vaarallisten aineiden laadun, olomuodon tai määrien muutoksella voi olla merkittäviä seurauksia suuronnettomuuksiin liittyvien vaarojen suhteen tai jos muutos voi johtaa siihen, että alemman tason tuotantolaitoksesta tulee ylemmän tason tuotantolaitos tai päinvastoin, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja tarkistaa ja tarvittaessa saattaa ajan tasalle ilmoituksen, toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi, turvallisuusjohtamisjärjestelmän ja turvallisuus selvityksen, ja ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle näistä ajan tasalle saattamisista ennen muutosten toteuttamista.

12 artikla

Pelastussuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava kaikkien ylemmän tason tuotantolaitosten osalta, että

- a) toiminnanharjoittaja laatii sisäisen pelastussuunnitelman toimenpiteistä, jotka toteutetaan tuotantolaitoksen sisällä;
- b) toiminnanharjoittaja toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot, jotka tarvitaan ulkoisen pelastussuunnitelman laatimista varten;
- c) jäsenvaltion tähän tehtävään nimeämät viranomaiset laativat ulkoisen pelastussuunnitelman niistä toimista, joihin ryhdytään tuotantolaitoksen ulkopuolella kahden vuoden kuluessa siitä, kun tarvittavat tiedot on vastaanotettu toiminnanharjoittajalta b alakohdan mukaisesti.

2. Toiminnanharjoittajien on noudatettava 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjä velvoitteita seuraaviin määräaikoihin mennessä:

- a) uusista tuotantolaitoksista kohtuullisessa ajassa ennen kuin toiminta aloitetaan tai ennen muutoksia, jotka johtavat muutokseen vaarallisten aineiden luettelossa;
- b) olemassa olevien ylemmän tason tuotantolaitosten osalta viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2016, paitsi jos sisäinen pelastussuunnitelma on siihen mennessä laadittu kansallisen lainsäädännön vaatimusten nojalla ja siinä annetut tiedot sekä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut tiedot täyttävät tässä artiklassa asetetut vaatimukset, eivätkä tiedot ole muuttuneet;
- c) muista tuotantolaitoksista kahdessa vuodessa siitä, kun tätä direktiiviä aletaan soveltaa kyseiseen tuotantolaitokseen.

3. Pelastussuunnitelmat on laadittava ottaen huomioon seuraavat tavoitteet:

- a) onnettomuudet on rajattava ja hallittava niiden seurauksien minimoimiseksi ja ihmisten terveydelle, ympäristölle ja omaisuudelle aiheutuvien vahinkojen rajoittamiseksi;
- b) on toteutettava tarvittavat toimenpiteet ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseksi suuronnettomuuksien seurauksilta;
- c) on annettava tarpeelliset tiedot väestölle ja asiasta vastaaville alueen viranomaisille ja laitoksille;
- d) on varauduttava suuronnettomuuden jälkien korjaamiseen ja ympäristön puhdistamiseen.

Pelastussuunnitelmissa on oltava liitteessä IV tarkoitettut tiedot.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä direktiivissä tarkoitetut sisäiset pelastussuunnitelmat laaditaan siten, että kuullaan tuotantolaitoksessa työskentelevää henkilöstöä, mukaan luettuina asianomaiset pitkäaikaiset alihankkijat.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisölle, jota asia koskee, annetaan aikaisessa vaiheessa mahdollisuus kertoa mielipiteensä ulkoisista pelastussuunnitelmista niitä tehtäessä tai merkittävästi muutettaessa.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja tehtävään nimetyt viranomaiset tarkastavat, harjoittavat ja tarpeen vaatiessa ajanmukaistavat sisäiset ja ulkoiset pelastussuunnitelmat asianmukaisin väliajoin, kuitenkin enintään kolmen vuoden välein. Tarkastamisessa on otettava huomioon näissä tuotantolaitoksissa ja pelastuspalveluissa tapahtuneet muutokset, uusi tekninen tietämys ja suuronnettomuuksissa toteutettavia toimenpiteitä koskevan tiedon lisääntyminen.

Ulkoisten pelastussuunnitelmien osalta jäsenvaltioiden on otettava huomioon tarve edistää tiiviimpää yhteistyötä avustustoimissa, joita pelastuspalvelut suorittavat vakavissa hätätilanteissa.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja tarvittaessa tähän tehtävään nimetty toimivaltainen viranomainen toteuttavat pelastussuunnitelmat viipymättä suuronnettomuuden tapahtuessa tai kun kyseessä on jokin hallitsematon tapahtuma, jonka voidaan sen luonteen takia kohtuudella olettaa johtavan suuronnettomuuteen.

8. Toimivaltainen viranomainen voi perustellusta syystä päätää, että turvallisuus selvityksen sisältämien tietojen perusteella 1 kohdan säännöksiä ulkoisen pelastussuunnitelman pakollisesta laatimisesta ei sovelleta.

13 artikla

Maankäytön suunnittelu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suuronnettomuuksien ehkäisemisen ja niiden ihmisten terveyteen ja ympäristöön kohdistuvien seurausten rajoittamisen tavoite otetaan huomioon jäsenvaltioiden maankäytön suunnittelussa tai muissa asiaankuuluvissa toimintaperiaatteissa. Ne pyrkivät näihin tavoitteisiin valvomalla:

- a) uusien tuotantolaitosten sijoittamista;
 - b) tuotantolaitoksiin tehtäviä 11 artiklassa tarkoitettuja muutoksia;
 - c) tuotantolaitosten läheisyydessä toteutettavia uusia rakennushankkeita, mukaan luettuina liikenneväylät, yleisessä käytössä olevat kohteet ja asuinalueet, silloin kun tuotantolaitoksen sijainti tai alueen uudet järjestelyt saattavat lisätä suuronnettomuuden vaaraa tai pahentaa sen seurauksia tai olla sen aiheuttajia.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden maankäytön suunnittelussa tai muissa asiaan kuuluvissa toimintaperiaatteissa sekä näiden toimintaperiaatteiden täytäntöönpanemiseksi käytettävissä menettelytavoissa otetaan huomioon tarve pitkällä aikavälillä:
- a) pitää yllä riittävä etäisyys tässä direktiivissä tarkoitettujen tuotantolaitosten sekä asuinalueiden, yleisessä käytössä olevien rakennusten ja alueiden, virkistysalueiden, sekä mahdollisuuksien mukaan pääliikenneväylien välillä;
 - b) suojella luonnon kannalta erityisen herkkiä tai tärkeitä alueita tuotantolaitosten läheisyydessä tarvittaessa riittävien etäisyyksien tai muiden asianmukaisten toimenpiteiden avulla;
 - c) olemassa olevien tuotantolaitosten osalta ottaa huomioon 5 artiklan mukaiset tekniset lisätoimenpiteet, jotta ihmisten terveyteen ja ympäristöön kohdistuvia vaaroja ei lisättäisi.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja kaavoitukseen liittyviä päätöksiä tekevät viranomaiset ottavat käyttöön asianmukaisia kuulemismenettelyjä edellä 1 kohdan mukaisesti määriteltyjen toimien toteuttamisen helpottamiseksi. Menettelyjen on oltava sellaisia, että toiminnanharjoittajat toimittavat riittävästi tietoa tuotantolaitokseen liittyvistä riskeistä ja että päätöksentekohetkellä on käytettävissä joko tapauskohtaisen tutkimuksen tai yleisten perusteiden nojalla tekniä neuvoja kyseessä olevista riskeistä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että alemman tason tuotantolaitokset toimittavat toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tuotantolaitokseen liittyvistä riskeistä riittävästi tietoa maankäytön suunnittelua varten.

4. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädetyillä vaatimuksilla ei rajoiteta tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13 päivänä joulukuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU ⁽¹⁾, tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY ⁽²⁾ ja muiden asiaa koskevien unionin säädösten sisältämien säännösten soveltamista. Jäsenvaltiot voivat luoda koordinoituja tai yhteisiä menettelyjä, jotta voidaan täyttää tässä artiklassa sekä kyseisessä lainsäädännössä esitetyt vaatimukset ja muun muassa välttää arviointien tai kuulemisten päällekkäisyyttä.

14 artikla

Yleisölle tiedottaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liitteessä V tarkoitettut tiedot ovat pysyvästi yleisön saatavilla, myös sähköisessä muodossa. Tiedot on pidettävä ajan tasalla tarpeen mukaan, myös silloin, kun tehdään 11 artiklassa tarkoitettuja muutoksia.

2. Ylemmän tason tuotantolaitosten osalta jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että

- a) kaikki henkilöt, joihin suuronnettomuus voi vaikuttaa, saavat säännöllisesti mahdollisimman sopivassa muodossa ja heidän sitä pyytämättä selvää ja ymmärrettävää tietoa turvallisuustoimenpiteistä ja suuronnettomuuden tapahtuessa noudatettavasta käyttäytymisestä;
- b) turvallisuusselvitys saatetaan yleisön saataville pyynnöstä, jollei 22 artiklan 3 kohdassa säädetyistä muuta johdu; jos sovelletaan 22 artiklan 3 kohtaa, saataville on toimitettava muutettu selvitys esimerkiksi yleistajuisena tiivistelmänä, joka sisältää vähintään yleiset tiedot suuronnettomuuksien vaaroista sekä suuronnettomuuden mahdollisista vaikutuksista ihmisten terveyteen ja ympäristöön;
- c) vaarallisten aineiden luettelo saatetaan yleisön saataville pyynnöstä, jollei 22 artiklan 3 kohdassa säädetyistä muuta johdu.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti toimitettavien tietojen on sisällettävä ainakin liitteessä V tarkoitettut tiedot. Kyseiset tiedot on toimitettava myös kaikille yleisessä käytössä oleville rakennuksille ja alueille, kuten kouluille ja sairaaloille, sekä kaikille lähistöllä sijaitseville tuotantolaitoksille, jos kyseessä ovat 9 artiklan soveltamisalaan kuuluvat tuotantolaitokset. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot toimitetaan vähintään joka viides vuosi ja että ne tarkistetaan säännöllisesti ja saatetaan tarvittaessa ajan tasalle, myös silloin, kun tehdään 11 artiklassa tarkoitettuja muutoksia.

3. Jäsenvaltioiden on annettava niille jäsenvaltioille, jotka saattavat mahdollisesti joutua alttiiksi ylemmän tason tuotantolaitoksessa syntyvän suuronnettomuuden rajat ylittävälle

⁽¹⁾ EUVL L 26, 28.1.2012, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30.

vaikutuksille, riittävät tiedot, jotta nämä voivat tarvittaessa noudattaa kaikkia asiaankuuluvia 12 ja 13 artiklan sekä tämän artiklan säännöksiä.

4. Jos kyseessä oleva jäsenvaltio on päättänyt 12 artiklan 8 kohtaa sovellettaessa, että lähellä toisen jäsenvaltion aluetta sijaitseva tuotantolaitos ei voi aiheuttaa rajan yli ulottuvaa suur-onnettomuuden vaaraa, eikä tuotantolaitokselta näin ollen edellytetä 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ulkoisen pelastussuunnitelman laatimista, jäsenvaltion on ilmoitettava perustellusta päätöksestään toiselle jäsenvaltiolle.

15 artikla

Yleisön kuuleminen ja osallistuminen päätöksentekoon

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisölle, jota asia koskee, annetaan aikaisessa vaiheessa mahdollisuus kertoa mielipiteensä erityisistä yksittäisistä hankkeista, jotka koskevat:

- a) uusia tuotantolaitoksia koskevaa suunnittelua 13 artiklan mukaisesti;
- b) tuotantolaitoksissa tehtäviä 11 artiklassa tarkoitettuja merkittäviä muutoksia, kun aiotut muutokset on tehtävä 13 artiklassa säädettyjä velvoitteita noudattaen;
- c) uusia hankkeita tuotantolaitosten ympärillä, jos tuotantolaitoksen sijainti tai alueen uudet järjestelyt saattavat lisätä suur-onnettomuuden vaaraa 13 artiklan mukaisesti.

2. Mitä tulee 1 kohdassa tarkoitettuihin erityisiin yksittäisiin hankkeisiin, yleisölle on ilmoitettava (julkisilla ilmoituksilla tai muilla asianmukaisilla tavoilla, kuten mahdollisuuksien mukaan sähköisillä viestimillä) seuraavat seikat päätöksenteon varhaisessa vaiheessa ja viimeistään heti, kun tiedot voidaan kohtuudella antaa:

- a) erityisen hankkeen aihe;
- b) tarvittaessa tieto, että hankkeeseen sovelletaan kansallista tai valtioiden rajat ylittävien ympäristövaikutusten arviointimenettelyä taikka että siitä käydään 14 artiklan 3 kohdan mukaisia jäsenvaltioiden välisiä neuvotteluja;
- c) yksityiskohtaiset tiedot toimivaltaisista viranomaisista, jotka vastaavat päätöksenteosta, joilta saa asiaan liittyviä tietoja ja joille huomautukset tai kysymykset voidaan esittää, sekä yksityiskohtaiset tiedot huomautusten tai kysymysten esittämistä koskevasta aikataulusta;
- d) mahdollisten päätösten luonne tai päätösluonnos, jos sellainen on;
- e) tiedot siitä, milloin, missä ja miten asianomaiset tiedot annetaan saataville;

f) tiedot menettelyistä tämän artiklan 7 kohdan mukaista yleisön osallistumista ja kuulemistä varten.

3. Jäsenvaltioiden on 1 kohdassa tarkoitettujen erityisten yksittäisten hankkeiden osalta varmistettava, että asianmukaisen ajan kuluessa yleisön, jota asia koskee, saataville saatetaan:

- a) kansallisen lainsäädännön mukaisesti tärkeimmät selvitykset ja ohjeet, joita toimivaltaiselle viranomaiselle on annettu ajankohtana, jona yleisölle, jota asia koskee, on annettu 2 kohdassa tarkoitettut tiedot;
- b) ympäristöä koskevan tiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY⁽¹⁾ säännösten mukaisesti muut kuin tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot, jotka ovat merkityksellisiä päätöksen kannalta ja jotka tulevat saataville vasta, kun yleisölle, jota asia koskee, on jo ilmoitettu mainitun kohdan mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisöllä, jota asia koskee, on oikeus ilmaista toimivaltaiselle viranomaiselle huomionsa ja kantansa ennen kuin 1 kohdassa tarkoitettu erityisestä yksittäisestä hankkeesta päätetään ja että päätöstä tehtäessä 1 kohdan mukaisten kuulemisten tulokset otetaan asianmukaisesti huomioon.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun asiaa koskevat päätökset on tehty, toimivaltainen viranomainen toimittaa yleisön saataville:

- a) päätöksen sisällön ja sen perustelut, myös myöhemmät päivitykset;
- b) ennen päätöksen tekemistä pidettyjen kuulemisten tulokset ja selvityksen siitä, miten nämä tulokset on otettu huomioon kyseistä päätöstä tehtäessä.

6. Laadittaessa 1 kohdan a tai c alakohdassa tarkoitettuja asioita koskevia yleisiä suunnitelmia tai ohjelmia jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisölle annetaan mahdollisuus osallistua varhaisessa vaiheessa ja tehokkaasti niiden valmisteluun ja muuttamiseen tai tarkistamiseen käyttäen yleisön osallistumisesta tiettyjen ympäristöä koskevien suunnitelmien ja ohjelmien laatimiseen 26 päivänä toukokuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/35/EY⁽²⁾ 2 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä.

Jäsenvaltioiden on määriteltävä, mikä on se yleisö, jolla on oikeus osallistua menettelyyn tässä kohdassa tarkoitetuissa asioissa, mukaan lukien asianomaiset valtioista riippumattomat järjestöt, kuten ympäristönsuojelua edistävät järjestöt, jotka täyttävät kansallisen lainsäädännön niille asettamat vaatimukset.

⁽¹⁾ EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

⁽²⁾ EUVL L 156, 25.6.2003, s. 17.

Tätä kohtaa ei sovelleta suunnitelmiin ja ohjelmiin, joiden osalta yleisön osallistumista koskeva menettely toteutetaan direktiivin 2001/42/EY nojalla.

7. Jäsenvaltiot päättävät yksityiskohtaisista järjestelyistä yleisölle tiedottamiseksi sekä yleisön, jota asia koskee, kuulemiseksi.

Eri vaiheille on asetettava kohtuulliset määräajat, joilla mahdollistetaan, että yleisölle tiedottamiseen ja yleisön, jota asia koskee, valmistautumiseen sekä tehokkaaseen osallistumiseen ympäristöä koskevaan päätöksentekoon tämän artiklan mukaisesti jää riittävästi aikaa.

16 artikla

Tiedot, jotka toiminnanharjoittajan on annettava, ja toimet, jotka on toteutettava suuronnettomuuden jälkeen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajan on suuronnettomuuden jälkeen mahdollisimman nopeasti ja asianmukaisin tavoin:

- a) tiedotettava tapahtuneesta toimivaltaiselle viranomaiselle;
- b) ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavat tiedot heti, kun ne ovat saatavissa:
 - i) onnettomuusolosuhteet;
 - ii) onnettomuuteen liittyvät vaaralliset aineet;
 - iii) käytettävissä olevat tiedot, jotta voitaisiin arvioida onnettomuuden vaikutukset ihmisten terveyteen, ympäristöön ja omaisuuteen;
 - iv) pelastustoimenpiteet, joihin on ryhdytty;
- c) ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, mihin toimenpiteisiin aiotaan ryhtyä:
 - i) onnettomuuden keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutusten lieventämiseksi;
 - ii) onnettomuuden toistumisen estämiseksi;
- d) saatettava toimittamansa tiedot ajan tasalle, jos perusteellisempi tutkimus paljastaa niihin tai niistä tehtyihin johtopäätöksiin vaikuttavia uusia seikkoja.

17 artikla

Toimet, jotka toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava suuronnettomuuden jälkeen

Suuronnettomuuden jälkeen jäsenvaltioiden on annettava toimivaltaisen viranomaisen tehtäväksi:

- a) varmistaa, että ryhdytään kaikkiin tarpeellisiin välittömiin, keskipitkän ja pitkän aikavälin toimenpiteisiin;

- b) kerätä tarkastuksen tai tutkimuksen avulla tai muilla asianmukaisilla tavoilla suuronnettomuuden täydelliseen selvittämiseen tarvittavat tiedot tekniikan, organisaation ja johtamisen osalta;
- c) toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toiminnanharjoittaja suorittaa tarpeelliset korjaustoimenpiteet;
- d) antaa suosituksia tulevista onnettomuuksien ehkäisemiskeinoista; ja
- e) antaa tapahtuneesta onnettomuudesta tietoja henkilöille, joihin se todennäköisesti vaikuttaa, ja tarvittaessa antaa tietoja toimista, jotka on toteutettu suuronnettomuuden seurausten lieventämiseksi.

18 artikla

Tiedot, jotka jäsenvaltioiden on annettava suuronnettomuuden jälkeen

1. Jotta suuronnettomuuksia voitaisiin ehkäistä ja niiden seurauksia rajoittaa, jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle niiden alueilla tapahtuneista suuronnettomuuksista, jotka täyttävät liitteessä VI esitetyt perusteet. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle seuraavat tiedot:

- a) jäsenvaltio ja ilmoituksesta vastaavan viranomaisen nimi ja osoite;
- b) onnettomuuden päivämäärä, kellonaika ja paikka sekä toiminnanharjoittajan täydellinen nimi ja kyseessä olevan tuotantolaitoksen osoite;
- c) lyhyt kuvaus suuronnettomuuden olosuhteista, mukaan lukien selostus vaarallisista aineista, joita siinä oli mukana, ja ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuneista välittömistä vaikutuksista;
- d) lyhyt kuvaus toteutetuista pelastustoimenpiteistä sekä välittömästi toteutettavista varotoimenpiteistä, jotta estettäisiin onnettomuuden toistuminen;
- e) selvitystyönsä tulokset ja suositukset.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava mahdollisimman nopeasti ja viimeistään vuoden kuluttua onnettomuuspäivästä käyttäen 21 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tietokantaa. Mikäli tämän määräajan puitteissa tietokantaan voidaan toimittaa vain alustavat 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetut tiedot, ne on saatettava ajan tasalle, kun selvitystyön tulokset ja suositukset ovat saatavilla.

Jäsenvaltiot saavat lykätä 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen tietojen antamista mahdollistaakseen oikeuskäsittelyn saattamisen loppuun silloin, kun tällainen tietojen antaminen saattaisi vaikuttaa oikeuskäsittelyn kulkuun.

3. Jäsenvaltioiden tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamista varten on laadittava raportointilomake täytäntöönpanosäädösten muodossa. Täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikkien sellaisten elinten nimet ja osoitteet, joilla voisi olla tietoa suuronnettomuuksista ja jotka voisivat antaa neuvoja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joiden on toimittava tällaisen onnettomuuden tapahtuessa.

19 artikla

Toiminnan kieltäminen

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä tuotantolaitoksen, laitoksen tai varaston tai minkä tahansa niiden osan käyttäminen tai käyttöönotto, jos toiminnanharjoittajan toteuttamissa toimenpiteissä suuronnettomuuksien estämiseksi ja rajoittamiseksi on vakavia puutteita. Jäsenvaltioiden on tällöin otettava huomioon muun muassa tarkastusraportissa tarpeelliseksi katsottujen toimenpiteiden vakavat laiminlyönnit.

Jäsenvaltiot voivat kieltää tuotantolaitoksen, laitoksen, varaston tai minkä tahansa niiden osan käyttämisen tai käyttöönoton, jos toiminnanharjoittaja ei ole toimittanut ilmoitusta, selvityksiä tai muita tässä direktiivissä tarkoitettuja tietoja säädettyssä määräajassa.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toiminnanharjoittajat voivat hakea muutosta toimivaltaisen viranomaisen 1 kohdan nojalla määräämään kieltoon asianmukaiselta elimeltä, josta määrätään kansallisessa lainsäädännössä ja kansallisissa menettelyissä.

20 artikla

Tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset luovat tarkastusjärjestelmän.

2. Tarkastusten on oltava kyseessä olevaan tuotantolaitokseen soveltuvia. Nämä tarkastukset eivät riipu siitä, onko viranomaisille toimitettu turvallisuusselvitys tai muita selvityksiä. Niiden on oltava sillä tavoin riittäviä, että voidaan tutkia suunnitelmallisesti ja järjestelmällisesti kyseessä olevassa tuotantolaitoksessa sovellettavat tekniset järjestelmät, organisatoriset järjestelmät ja johtamisjärjestelmät, jotta voidaan erityisesti varmistaa, että:

- a) toiminnanharjoittaja voi osoittaa, että hän on, tuotantolaitoksessa harjoitetut toiminnot huomioon ottaen, toteuttanut asianmukaiset toimenpiteet torjuakseen suuronnettomuudet;
- b) toiminnanharjoittaja voi osoittaa, että hän on varautunut asianmukaisiin toimenpiteisiin suuronnettomuuksien seurausten rajoittamiseksi tuotantolaitoksen alueella ja sen ulkopuolella;
- c) turvallisuusselvityksessä tai muussa selvityksessä esitetyt tiedot vastaavat tarkasti tuotantolaitoksessa vallitsevaa tilannetta;

d) 14 artiklassa tarkoitettut tiedot on annettu väestölle.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki tuotantolaitokset kuuluvat tarkastussuunnitelmaan kansallisella, alueellisella tai paikallisella ja että tätä suunnitelmaa tarkistetaan ja tarvittaessa saatetaan ajan tasalle säännöllisesti.

Kuhunkin tarkastussuunnitelmaan on sisällyttävä:

- a) kyseeseen tulevien turvallisuuskysymysten yleinen arviointi;
- b) tarkastussuunnitelman kattama maantieteellinen alue;
- c) luettelo suunnitelman kattamista tuotantolaitoksista;
- d) luettelo tuotantolaitosryhmistä, joihin liittyy 9 artiklassa tarkoitettu onnettomuuden leviämisen vaara;
- e) luettelo tuotantolaitoksista, joissa erityiset ulkoiset riskien tai vaarojen lähteet voisivat lisätä suuronnettomuuden riskejä tai seuraamuksia;
- f) rutiiniluonteisia tarkastuksia koskevat menettelyt, mukaan luettuina 4 kohdassa tarkoitettut ohjelmat kyseisiä tarkastuksia varten;
- g) 6 kohdan mukaisesti toteutettavat muita kuin rutiinitarkastuksia koskevat menettelyt;
- h) eri tarkastusviranomaisten välistä yhteistyötä koskevat määräykset.

4. Toimivaltainen viranomainen laatii säännöllisesti 3 kohdassa tarkoitettujen tarkastussuunnitelmien perusteella kaikkia tuotantolaitoksia varten rutiiniluonteisia tarkastuksia koskevat ohjelmat, joihin sisältyy laitostyöväkylän tiheys eri laitostyyppien osalta.

Kahden peräkkäisen laitostyöväkylän väli ei saa ylittää vuotta ylemmän tason tuotantolaitosten ja kolmea vuotta alemman tason tuotantolaitosten osalta, jollei toimivaltainen viranomainen ole laatinut tarkastusohjelmaa, joka perustuu kyseessä olevien tuotantolaitosten suuronnettomuuksien vaaran järjestelmälliseen arviointiin.

5. Asianomaisten tuotantolaitosten vaarojen järjestelmällisen arvioinnin on perustuttava vähintään seuraaviin arviointiperusteisiin:

- a) kyseessä olevien laitosten mahdolliset vaikutukset ihmisen terveyteen ja ympäristöön;

b) tämän direktiivin vaatimusten aiempi noudattaminen.

Tarvittaessa otetaan huomioon unionin muun lainsäädännön perusteella tehtyjen tarkastusten asiaan liittyvät tulokset.

6. Muita kuin rutiiniluonteisia tarkastuksia tehdään mahdollisimman nopeasti, kun on tarpeen tutkia vakavia valituksia, vakavia onnettomuuksia ja läheltä piti -tilanteita, vaaratilanteita ja vaatimusten laiminlyöntejä.

7. Toimivaltainen viranomainen toimittaa toiminnanharjoittajalle neljän kuukauden kuluessa kustakin tarkastuksesta päätelemät sekä tiedot tarpeelliseksi katsotuista toimenpiteistä. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että toiminnanharjoittaja toteuttaa kaikki tarpeelliseksi katsotut toimenpiteet kohdullisessa ajassa saatuaan niistä ilmoituksen.

8. Jos tarkastuksessa on havaittu vakava tapaus, jossa tämän direktiivin säännöksiä ei ole noudatettu, tehdään uusi tarkastus kuuden kuukauden kuluessa.

9. Tarkastukset on mahdollisuuksien mukaan koordinoitava ja tilanteen mukaan yhdistettävä muuhun unionin lainsäädäntöön perustuvien tarkastusten kanssa.

10. Jäsenvaltioiden on kannustettava toimivaltaisia viranomaisia järjestämään mekanismeja ja välineitä, joilla vaihdetaan kokemuksia ja vahvistetaan tietämystä, sekä osallistumaan tilanteen mukaan kyseisiin mekanismeihin unionin tasolla.

11. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat tarjoavat toimivaltaisille viranomaisille kaiken tarvittavan avun, jotta kyseiset viranomaiset voivat suorittaa tarkastukset ja koota tarvittavat tiedot tämän direktiivin soveltamiseksi tarvittavien tehtäviensä suorittamiseksi, erityisesti jotta viranomaiset voivat arvioida asianmukaisesti suuronnettomuuden mahdollisuutta, suuronnettomuuksien todennäköisyyden mahdollista kasvua tai niiden seurauksien mahdollista pahenemista sekä laatia ulkoisen pelastussuunnitelman ja ottaa huomioon aineet, jotka olomuotonsa, erityisolosuhteiden tai sijoituspaikkansa takia voivat vaatia erityistä huomiota.

21 artikla

Tietojärjestelmä ja tietojen vaihto

1. Jäsenvaltioiden ja komission on vaihdettava tietoja suuronnettomuuksien ehkäisemisestä ja niiden seurauksien rajoittamisesta saamistaan kokemuksista. Näissä tiedoissa on käsiteltävä erityisesti tässä direktiivissä säädettyjen toimenpiteiden toimivuutta.

2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2019 ja tämän jälkeen neljän vuoden välein kertomus tämän direktiivin täytäntöönpanosta.

3. Jäsenvaltioiden on tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tuotantolaitosten osalta annettava komissiolle ainakin seuraavat tiedot:

- a) toiminnanharjoittajan nimi tai toiminimi ja kyseisen tuotantolaitoksen täydellinen osoite;
- b) tuotantolaitoksen toiminta tai toiminnot.

Komissio perustaa tietokannan, joka sisältää jäsenvaltioiden toimittamat tiedot, ja pitää sitä yllä. Tietokannan käyttöoikeus on rajoitettu vain komission tai jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten valtuutetuille henkilöille.

4. Komissio perustaa jäsenvaltioiden käytettäväksi tietokannan, johon kootaan tiedot erityisesti jäsenvaltioiden alueilla tapahtuneista suuronnettomuuksista, ja pitää sitä yllä, seuraavia tarkoituksia varten:

- a) jotta voidaan taata jäsenvaltioiden 18 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen nopea välittäminen kaikille toimivaltaisille viranomaisille;
- b) jotta voidaan toimittaa toimivaltaisille viranomaisille onnettomuuksien syistä tehty tutkimus ja niistä tehdyt johtopäätökset;
- c) jotta voidaan tiedottaa toimivaltaisille viranomaisille ennalta ehkäisevistä toiminnoista, joihin on ryhdytty;
- d) jotta voidaan toimittaa tietoja organisaatioista, jotka voivat antaa neuvoja tai tietoja suuronnettomuuksista, niiden ehkäisemisestä ja niiden seurauksien rajoittamisesta.

5. Komissio hyväksyy viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2015 täytäntöönpanosäädöksiä tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen, jäsenvaltioilta ja asianomaisista 3 ja 4 kohdassa mainituista tietokannoista saatavien tietojen välittämistä koskevien mallien luomiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6. Tämän artiklan 4 kohdassa mainitun tietokannan on sisällettävä ainakin:

- a) jäsenvaltioiden 18 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti toimitettamat tiedot;
- b) selvitykset onnettomuuksien syistä;
- c) onnettomuuksista tehdyt johtopäätökset;
- d) tiedot onnettomuuden toistumisen ehkäisemiseksi tarvittavista toiminnoista.

7. Komissio julkaisee tiedoista ne, jotka eivät ole luottamuksellisia.

22 artikla

Tietojen saanti ja salassapito

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava avoimuuden takaamiseksi se, että toimivaltainen viranomainen antaa direktiivin 2003/4/EY nojalla kaikki tämän direktiivin mukaiset tietonsa kaikkien niiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden käyttöön, jotka niitä pyytävät.

2. Toimivaltainen viranomainen voi evätä tämän direktiivin, myös sen 14 artiklan, perusteella edellytetyjen tietojen asettamisen saataville tai rajoittaa sitä, jos direktiivin 2003/4/EY 4 artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät.

3. Toimivaltainen viranomainen voi evätä 14 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen, hallussaan olevien tietojen asettamisen saataville, jos toiminnanharjoittaja on pyytänyt, ettei turvallisuus selvityksen tai vaarallisten aineiden luettelon tiettyjä osia anneta saataville direktiivin 2003/4/EY 4 artiklassa esite-tyistä syistä, rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan soveltamista.

Toimivaltainen viranomainen voi myös päättää samoista syistä, ettei selvityksen tai luettelon tiettyjä osia aseteta saataville. Tällöin toiminnanharjoittajan on toimitettava, kyseisen viranomaisen suostumuksella, toimivaltaiselle viranomaiselle muutettu selvitys tai luettelo, josta nämä osat on poistettu.

23 artikla

Muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- a) tämän direktiivin 14 artiklan 2 kohdan b tai c alakohdan tai 22 artiklan 1 kohdan nojalla tietoa pyytävä henkilö voi direktiivin 2003/4/EY 6 artiklan mukaisesti hakea muutosta kyseistä pyyntöä koskevaan toimivaltaisen viranomaisen toimeen tai laiminlyöntiin;
- b) yleisöllä, jota asia koskee, on kansallisten oikeusjärjestelmänsä mukaisesti tämän direktiivin 15 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa mahdollisuus saattaa asian laillisuus uudelleen tutkittavaksi direktiivin 2011/92/EU 11 artiklassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

24 artikla

Ohjeet

Komissio voi laatia ohjeita riittävästä etäisyydestä ja onnettomuuden leviämisestä.

25 artikla

Liitteiden muuttaminen

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 26 artiklan mukaisesti liitteiden II–VI mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen. Mukautukset eivät saa aiheuttaa merkittäviä muutoksia jäsenvaltioiden ja toiminnanharjoittajien tässä direktiivissä säädettyihin velvollisuuksiin.

26 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyn edellytyksin.

2. Siirretään 25 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi 13 päivästä elokuuta 2012. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään neljä kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 25 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 25 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

27 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivillä 96/82/EY perustettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

28 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava seuraamukset, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen. Näin säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2015 ja ilmoitettava sille viipymättä niitä koskevista myöhemmistä muutoksista.

29 artikla

Raportointi ja uudelleentarkastelu

1. Komissio antaa jäsenvaltioiden 18 artiklan ja 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoittamien tietojen ja 21 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa tietokannoissa olevien tietojen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2020 ja joka neljäs vuosi sen jälkeen kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja toimivuudesta, mukaan lukien tiedot unionin alueella tapahtuneista suuronnettomuuksista ja niiden mahdollisesta vaikutuksesta tämän direktiivin täytäntöönpanoon. Komissio sisällyttää ensimmäiseen näistä kertomuksista arvioinnin tämän direktiivin soveltamisalan tarkistamisen tarpeesta. Kertomukseen voidaan tarvittaessa liittää lainsäädäntöehdotus.

2. Asiaan liittyvän unionin lainsäädännön yhteydessä komissio voi tarkastella tarvetta käsitellä suuronnettomuuksiin liittyviä toiminnanharjoittajan taloudellisia vastuuta, vakuutusmaksut

30 artikla

Direktiivin 96/82/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 96/82/EY liitteessä I olevan 1 osan otsikko-kohtaan ”Öljytuotteet” sanat ”d) raskaat polttoöljyt”.

31 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2015. Niiden on sovellettava toimenpiteitä 1 päivästä kesäkuuta 2015.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on saatettava 30 artiklan noudattamisen edellyttämät

lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 14 päivään helmikuuta 2014 mennessä. Niiden on sovellettava toimenpiteitä 15 päivästä helmikuuta 2014.

Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

32 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan direktiivi 96/82/EY 1 päivästä kesäkuuta 2015.
2. Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä VII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

33 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

34 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi osoitetaan jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 4 päivänä heinäkuuta 2012.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. D. MAVROYIANNIS

LIITELUETTELO

- Liite I — Vaaralliset aineet
- Liite II — Vähimmäistiedot, jotka on esitettävä 10 artiklassa tarkoitetussa turvallisuusselvityksessä
- Liite III — Suuronnettomuuksien ehkäisemisen kannalta tarpeelliset tuotantolaitoksen turvallisuusjohtamisjärjestelmää ja organisaatiota koskevat 8 artiklan 5 kohdassa ja 10 artiklassa tarkoitetut tiedot
- Liite IV — Tiedot, jotka on esitettävä 12 artiklassa tarkoitetuissa pelastussuunnitelmissa
- Liite V — Tiedot, jotka on 14 artiklan 1 kohdan ja 14 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ilmoitettava yleisölle
- Liite VI — Perusteet, joiden nojalla komissiolle on tehtävä 18 artiklan 1 kohdan mukainen ilmoitus suuronnettomuudesta
- Liite VII — Vastaavuustaulukko
-

LIITE I

VAARALLISET AINEET

Tässä liitteessä olevan 1 osan sarakkeessa 1 lueteltuun vaarakategoriaan kuuluvia vaarallisia aineita koskevat 1 osan sarakkeessa 2 ja 3 säädetty soveltamisen vähimmäismäärät.

Mikäli aine tai seos kuuluu tässä liitteessä olevan 1 osan soveltamisalaan ja se on lueteltu myös 2 osassa, sitä koskevat 2 osan sarakkeessa 2 ja 3 säädetty soveltamisen vähimmäismäärät.

1 OSA

Vaarallisten aineiden kategoriat

Tämän osan soveltamisalaan kuuluvat kaikki ne vaaralliset aineet, jotka kuuluvat johonkin sarakkeessa 1 lueteltuun vaarakategoriaan:

Sarake 1	Sarake 2	Sarake 3
Asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaiset vaarakategoriat	3 artiklan 10 kohdassa tarkoitetun vaarallisen aineen soveltamisen vähimmäismäärät (tonneina)	
	Alemman tason vaatimukset	Ylemmän tason vaatimukset
Jakso "H" – TERVEYDELLE AIHEUTUVAT VAARAT		
H1 VÄLITÖN MYRKYLLISYYS, kategoria 1, kaikki altistumistiet	5	20
H2 VÄLITÖN MYRKYLLISYYS — Kategoria 2, kaikki altistumistiet — Kategoria 3, hengitysteiden kautta tapahtuva altistuminen (ks. huomautus 7)	50	200
H3 STOT ELINKOHTAINEN MYRKYLLISYYS – KERTA-ALTISTUMINEN STOT SE kategoria 1	50	200
Jakso "P" – FYSIKAALISET VAARAT		
P1a RÄJÄHTEET (ks. huomautus 8) — Epästabiilit räjähteet — Räjähteet, luokka 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 tai 1.6, tai — Aineet tai seokset, joilla on räjähtäviä ominaisuuksia asetuksen (EY) N:o 440/2008 menetelmän A.14 mukaisesti (ks. huomautus 9) ja jotka eivät kuulu vaaraluokkiin "orgaaniset peroksidit" tai "itsereaktiiviset aineet ja seokset"	10	50
P1b RÄJÄHTEET (ks. huomautus 8) Räjähteet, luokka 1.4 (ks. huomautus 10)	50	200
P2 SYTTYVÄT KAASUT Syttyvät kaasut, kategoria 1 tai 2	10	50
P3a SYTTYVÄT AEROSOLIT (ks. huomautus 11.1) "Syttyvät" aerosolit, kategoria 1 tai 2, jotka sisältävät kategoriaan 1 tai 2 kuuluvia kaasuja tai kategoriaan 1 kuuluvia syttyviä nesteitä	150 (netto)	500 (netto)
P3b SYTTYVÄT AEROSOLIT (ks. huomautus 11.1) "Syttyvät" aerosolit, kategoria 1 tai 2, jotka eivät sisällä kategoriaan 1 tai 2 kuuluvia kaasuja tai kategoriaan 1 kuuluvia syttyviä nesteitä (ks. huomautus 11.2)	5 000 (netto)	50 000 (netto)

Sarake 1	Sarake 2	Sarake 3
Asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaiset vaarakategoriat	3 artiklan 10 kohdassa tarkoitetun vaarallisen aineen soveltamisen vähimmäismäärät (tonneina)	
	Alemman tason vaatimukset	Ylemmän tason vaatimukset
P4 HAPETTAVAT KAASUT Hapettavat kaasut, kategoria 1	50	200
P5a SYTTYVÄT NESTEET — Syttyvät nesteet, kategoria 1, tai — Syttyvät nesteet, kategoria 2 tai 3, joita säilytetään kiehumispistettään korkeammassa lämpötilassa, tai — Muut nesteet, joiden leimahduspiste on ≤ 60 °C ja joita säilytetään kiehumispistettään korkeammassa lämpötilassa (ks. huomautus 12)	10	50
P5b SYTTYVÄT NESTEET — Syttyvät nesteet, kategoria 2 tai 3, jotka tietyissä prosessiolosuhteissa, kuten korkeassa paineessa tai korkeassa lämpötilassa, voivat aiheuttaa suuronnettomuuden vaaran, tai — Muut nesteet, joiden leimahduspiste ≤ 60 °C ja jotka tietyissä prosessiolosuhteissa, kuten korkeassa paineessa tai korkeassa lämpötilassa, voivat aiheuttaa suuronnettomuuksien vaaran (ks. huomautus 12)	50	200
P5c SYTTYVÄT NESTEET Syttyvät nesteet, kategoria 2 tai 3, jotka eivät kuulu kategorioihin P5a ja P5b	5 000	50 000
P6a ITSEREAKTIIVISET AINEET JA SEOKSET ja ORGAANISET PEROKSIDIT Itseraaktiiviset aineet ja seokset, tyypit A tai B, tai orgaaniset peroksidit, tyypit A tai B	10	50
P6b ITSEREAKTIIVISET AINEET JA SEOKSET ja ORGAANISET PEROKSIDIT Itseraaktiiviset aineet ja seokset, tyypit C, D, E tai F, tai orgaaniset peroksidit, tyypit C, D, E tai F	50	200
P7 PYROFORISET NESTEET JA KIINTEÄT AINEET Pyroforiset nesteet, kategoria 1 Pyroforiset kiinteät aineet, kategoria 1	50	200
P8 HAPETTAVAT NESTEET JA KIINTEÄT AINEET Hapettavat nesteet, kategoria 1, 2 tai 3, tai Hapettavat kiinteät aineet, kategoria 1, 2 tai 3	50	200
Jakso "E" – YMPÄRISTÖLLE AIHEUTUVAT VAARAT		
E1 Vaarallisuus vesiympäristölle kategoriassa Välittömästi vaarallinen vesi-ympäristölle 1 tai kroonisesti vaarallinen vesiympäristölle 1	100	200
E2 Vaarallisuus vesiympäristölle kategoriassa Kroonisesti vaarallinen vesi-ympäristölle 2	200	500
Jakso "O" – MUUT VAARAT		
O1 Aineet tai seokset, joilla on vaaralauseke EUH014	100	500
O2 Aineet ja seokset, jotka veden kanssa kosketuksiin joutuessaan kehittävät syttyviä kaasuja, kategoria 1	100	500
O3 Aineet tai seokset, joilla on vaaralauseke EUH029	50	200

2 OSA

Nimetyt vaaralliset aineet

Sarake 1	CAS-numero ⁽¹⁾	Sarake 2	Sarake 3
		Soveltamisen vähimmäismäärät (tonneina)	
Vaaralliset aineet		Alemman tason vaatimukset	Ylemmän tason vaatimukset
1. Ammoniumnitraatti (ks. huomautus 13)	—	5 000	10 000
2. Ammoniumnitraatti (ks. huomautus 14)	—	1 250	5 000
3. Ammoniumnitraatti (ks. huomautus 15)	—	350	2 500
4. Ammoniumnitraatti (ks. huomautus 16)	—	10	50
5. Kaliumnitraatti (ks. huomautus 17)	—	5 000	10 000
6. Kaliumnitraatti (ks. huomautus 18)	—	1 250	5 000
7. Arseenipentoksidi, arseeni(V)happo ja/tai suolat	1303-28-2	1	2
8. Arseenitrioksidi, arseeni(III)happo ja/tai suolat	1327-53-3		0,1
9. Bromi	7726-95-6	20	100
10. Kloori	7782-50-5	10	25
11. Jauhemaiset nikkeliyhdisteet, jotka voivat joutua hengitysteihin: nikkelimonoksidi, nikkelidioksidi nikkelisulfidi, tri-nikkelisulfidi, dinikkelitrioksidi	—		1
12. Etyleenimiini	151-56-4	10	20
13. Fluori	7782-41-4	10	20
14. Formaldehydi (pitoisuus ≥ 90 %)	50-00-0	5	50
15. Vety	1333-74-0	5	50
16. Kloorivety (nesteytetty kaasu)	7647-01-0	25	250
17. Lyijyalkyyli	—	5	50
18. Syttyvät nesteytetyt kaasut, kategoria 1 tai 2 (mukaan lukien nestekaasu) ja maakaasu (ks. huomautus 19)	—	50	200
19. Asetyleeni	74-86-2	5	50
20. Etyleenioksidi	75-21-8	5	50
21. Propyleenioksidi	75-56-9	5	50
22. Metanoli	67-56-1	500	5 000
23. 4,4'-metyleeni-bis (2-kloorianiliini) ja/tai sen suolat, jauhe-maisessa muodossa	101-14-4		0,01
24. Metyyli-isosyanaatti	624-83-9		0,15
25. Happi	7782-44-7	200	2 000
26. 2,4-tolueenidi-isosyanaatti	584-84-9	10	100
2,6-tolueenidi-isosyanaatti	91-08-7		

Sarake 1	CAS-numero ⁽¹⁾	Sarake 2	Sarake 3
		Soveltamisen vähimmäismäärät (tonneina)	
Vaaralliset aineet		Alemman tason vaatimukset	Ylemmän tason vaatimukset
27. Karbonyylidikloridi (fosgeeni)	75-44-5	0,3	0,75
28. Arsiini (arseenitrihydridi)	7784-42-1	0,2	1
29. Fosfiini (fosforitrihydridi)	7803-51-2	0,2	1
30. Rikkidikloridi	10545-99-0		1
31. Rikkiatrioksiidi	7446-11-9	15	75
32. Polyklooridibentsofuraanit ja polyklooribentsodiksiinit (TCDD mukaan lukien) laskettuna TCDD:nä (ks. huomautus 20)	—		0,001
33. Seuraavat SYÖPÄÄ AIHEUTTAVAT AINEET tai seokset, jotka sisältävät seuraavia syöpää aiheuttavia aineita yli 5 painoprosenttia: 4-aminobifenyyli ja/tai sen suolat, bentsotrikloridi, bentsidiini ja/tai sen suolat, bis-(kloorimetyyli)etteri, kloorime-tyylimetyylieetteri, 1,2-dibromietaani, dietyylisulfaatti, di-metyylisulfaatti, dimetyylikarbamyylikloridi, 1,2-dibromi-3-klooripropaani, 1,2-dimetyylihydratsiini, dimetyylinitro-samiini, heksametyylifosforitriamidi, hydratsiini, 2-naftyy-liamiini ja/tai sen suolat, 4-nitrodifenyyli ja 1,3-propaa-nisultoni	—	0,5	2
34. Öljytuotteet ja vaihtoehtoiset polttoaineet a) moottori- ja teollisuusbenssiinit, b) petrolit (mukaan luettuina lentopetrolit), c) kaasuoöljyt (mukaan luettuina dieselöljyt, kevyet läm-mi-tyspolttoöljyt ja kaasuoöljyjakeet) d) raskaat polttoöljyt e) vaihtoehtoiset polttoaineet, joita käytetään samoihin tarkoituksiin kuin a–d kohdassa tarkoitettuja tuotteita ja joiden syttyvyyttä ja ympäristölle aiheuttavia vaaroja koskevat ominaisuudet ovat samat kuin a–d kohdassa tarkoitettujen tuotteiden	—	2 500	25 000
35. Vedetön ammoniakki	7664-41-7	50	200
36. Booritrifluoridi	7637-07-2	5	20
37. Rikkivety	7783-06-4	5	20
38. Piperidiini	110-889-4	50	200
39. Bis (2-dimetyyliaminoetyyli) (metyyli)amiini	3030-47-5	50	200
40. 3-(2-etyyliheksyylioksi) propyyliamiini	5397-31-9	50	200
41. Natriumhypokloriittia sisältävät seokset (*), jotka on luoki-teltu välittömästi vaarallinen vesiympäristölle -kategoriaan 1 [H400] ja jotka sisältävät enintään 5 % aktiiviklooria ja joita ei ole luokiteltu mihinkään muuhun liitteessä I olevan 1 osan vaarakategoriaan.		200	500

(*) Edellyttäen, että seosta ei natriumhypokloriitin puuttuessa luokitel-taisi vaarallinen vesiympäristölle -kategoriaan 1 [H400].

Sarake 1	CAS-numero ⁽¹⁾	Sarake 2	Sarake 3
Vaaralliset aineet		Soveltamisen vähimmäismäärät (tonneina)	
		Alemman tason vaatimukset	Ylemmän tason vaatimukset
42. Propyyliamiini (ks. huomautus 21)	107-10-8	500	2 000
43. Tert-butyliakrylaatti (ks. huomautus 21)	1663-39-4	200	500
44. 2-metyyli-3-buteeninitriili (ks. huomautus 21)	16529-56-9	500	2 000
45. Tetrahydro-3,5-dimetyyli-1,3,5, tiadiatsiini-2-tioni (Dazomet) (ks. huomautus 21)	533-74-4	100	200
46. Metyyliakrylaatti (ks. huomautus 21)	96-33-3	500	2 000
47. 3-metyylipyridiini (ks. huomautus 21)	108-99-6	500	2 000
48. 1-bromi-3-klooripropaani (ks. huomautus 21)	109-70-6	500	2 000

⁽¹⁾ CAS-nro ilmoitetaan vain tiedoksi.

LIITETTÄ I KOSKEVAT HUOMAUTUKSET

- Aineet ja seokset on luokiteltu asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti.
- Seoksia käsitellään samalla tavalla kuin puhtaita aineita edellyttäen, että niiden pitoisuudet ovat pitoisuusrajoissa, jotka on vahvistettu seosten ominaisuuksien perusteella huomautuksessa 1 mainitussa asetuksessa (EY) N:o 1272/2008 tai sen viimeisimmässä tekniikan kehityksen huomioon ottavassa mukautuksessa, ellei ole erityisesti annettu prosentuaalista koostumusta tai muuta määrittelyä.
- Edellä säädetty soveltamisen vähimmäismäärät on annettu tuotantolaitosta kohti.

Artikloja sovellettaessa otetaan huomioon korkeimmat millä tahansa hetkellä kyseessä olevassa paikassa esiintyvät tai mahdollisesti esiintyvät määrät. Sellaisia vaarallisia aineita, joita on tuotantolaitoksessa vain enintään 2 prosenttia vahvistetusta soveltamisen vähimmäismäärästä, ei oteta lukuun laskettaessa paikalla olevaa kokonaismäärää, jos niiden sijaintipaikka tuotantolaitoksen tiloissa on sellainen, etteivät ne voi käynnistää tapahtumasarjaa, joka johtaa suuronnettomuuteen tuotantolaitoksen muissa osissa.

- Tarvittaessa sovelletaan seuraavia sääntöjä vaarallisten aineiden, tai vaarallisten aineiden luokkien yhteenlaskemisesta:

Jos tuotantolaitoksessa ei ole yksittäistä vaarallista ainetta vähintään kyseisen soveltamisen edellyttämää vähimmäismäärää, käytetään seuraavaa sääntöä sen määrittämiseksi, kuuluuko tuotantolaitos tämän direktiivin asianomaisten vaatimusten soveltamisalaan.

Direktiiviä sovelletaan ylemmän tason tuotantolaitoksiin, jos summa

$$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots \text{ on suurempi tai yhtä suuri kuin } 1,$$

q_x = tässä liitteessä olevaan 1 tai 2 osaan kuuluvan vaarallisen aineen x (tai vaarallisten aineiden kategorian) määrä,

sekä Q_{UX} = tässä liitteessä olevan 1 osan sarakkeen 3 tai 2 osan sarakkeen 3 soveltamisen vähimmäismäärä vaarallisen aineen tai kategorian x osalta.

Direktiiviä sovelletaan alemman tason tuotantolaitoksiin, jos summa

$$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots \text{ on suurempi tai yhtä suuri kuin } 1,$$

q_x = tässä liitteessä olevaan 1 tai 2 osaan kuuluvan vaarallisen aineen x (tai vaarallisten aineiden kategorian) määrä,

sekä Q_{LX} = tässä liitteessä olevan 1 osan sarakkeessa 2 tai 2 osan sarakkeessa 2 oleva soveltamisen vähimmäismäärä vaarallisen aineen tai seoksen tai luokan x osalta.

Tätä sääntöä käytetään terveydelle aiheutuvien vaarojen, fysikaalisten vaarojen ja ympäristölle aiheutuvien vaarojen arviointiin. Siksi sitä on sovellettava kolme kertaa:

- a) sellaisten 2 osassa lueteltujen vaarallisten aineiden, jotka kuuluvat välitöntä myrkyllisyyttä kuvaavaan kategoriaan 1, 2 tai 3 (hengitysteiden kautta) tai STOT SE kategoriaan 1, laskemiseksi yhteen sellaisten vaarallisten aineiden kanssa, jotka kuuluvat 1 osan jaksoon H, merkinnät H1–H3;
- b) sellaisten 2 osassa lueteltujen vaarallisten aineiden, jotka ovat räjähteitä, syttyviä kaasuja, syttyviä aerosoleja, hapettavia kaasuja, syttyviä nesteitä, itsereaktiivisia aineita ja seoksia, orgaanisia peroksiedeja, pyroforisia nesteitä tai kiinteitä aineita tai hapettavia nesteitä tai kiinteitä aineita, laskemiseksi yhteen sellaisten vaarallisten aineiden kanssa, jotka kuuluvat 1 osan jaksoon P, merkinnät P1–P8;
- c) sellaisten 2 osassa lueteltujen vaarallisten aineiden, jotka kuuluvat myrkyllisiksi vesiympäristölle joko välitöntä myrkyllisyyttä kuvaavaan kategoriaan 1, kroonista myrkyllisyyttä kuvaavaan kategoriaan 1 tai kroonista myrkyllisyyttä kuvaavaan kategoriaan 2, laskemiseksi yhteen sellaisten vaarallisten aineiden kanssa, jotka kuuluvat 1 osan jaksoon E, merkinnät E1 ja E2.

Tämän direktiivin asianomaisia säännöksiä sovelletaan, kun yksikin jollain edellä a, b ja c kohdassa mainitulla tavalla saaduista summista on suurempi tai yhtä suuri kuin 1.

5. Jos tuotantolaitoksessa on tai voi olla vaarallisia aineita, joita asetus (EY) N:o 1272/2008 ei koske, mukaan lukien jäte, mutta joilla kuitenkin on tai voi olla tuotantolaitoksessa vallitsevissa olosuhteissa vastaavanlaisia ominaisuuksia mahdollisina suuronnettomuuksien aiheuttajina, nämä aineet on nimettävä väliaikaisesti mahdollisimman samankaltaiseen tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvaan kategoriaan tai nimettyyn vaaralliseen aineeseen.
6. Vaarallisiin aineisiin, jotka ominaisuuksiensa perusteella voidaan luokitella useampaan kuin yhteen luokkaan, sovelletaan tämän direktiivin osalta alinta vähimmäismäärää. Sovellettaessa huomautuksessa 4 olevaa sääntöä on aina käytettävä sitä alinta soveltamisen vähimmäismäärää tai jokaista huomautuksessa 4 olevassa a, b ja c kohdassa tarkoitettua kategoriaryhmää, joka vastaa kyseistä luokitusta.
7. Vaaralliset aineet, jotka kuuluvat välitöntä myrkyllisyyttä koskevaan kategoriaan 3 (altistuminen suun kautta, H301), kuuluvat kohtaan H2 VÄLITÖN MYRKYLLISYYS niissä tapauksissa, joita ei voida luokitella välitöntä myrkyllisyyttä hengitysteiden kautta eikä välitöntä myrkyllisyyttä ihon kautta koskeviin kategorioihin esimerkiksi siitä syystä, että ei ole käytettävissä myrkyllisyyttä hengityksen ja ihon kautta koskevaa ratkaisevaa tietoa.
8. Vaaraluokkaan ”räjähteet” kuuluvat räjähtävät esineet (ks. asetuksen (EY) N:o 1272/2008 liitteessä oleva 2.1 kohta). Jos esineen sisältämän räjähtävän aineen tai seoksen määrä tunnetaan, kyseinen määrä otetaan huomioon tätä direktiiviä sovellettaessa. Jos esineen sisältämän räjähtävän aineen tai seoksen määrää ei tunneta, tätä direktiiviä sovellettaessa kohdellaan koko esinettä räjähtävänä.
9. Aineiden ja seosten räjähtävien ominaisuuksien testaaminen on tarpeen ainoastaan, jos Yhdistyneiden kansakuntien suositusten vaarallisten tavaroiden kuljettamiseksi, Kokeet ja kriteerit (The United Nations Recommendations on the Transport of Dangerous Goods, Manual of Tests and Criteria), jäljempänä ’YK:n Kokeet ja kriteerit -käsikirja,’⁽¹⁾, 6 lisäyksen 3 osan mukaisessa menettelyssä havaitaan, että aineella tai seoksella on mahdollisesti räjähtäviä ominaisuuksia.
10. Jos vaarallisuusluokkaan 1.4 kuuluvat räjähteet on purettu pakkauksista tai jos ne on pakattu uudestaan, niille on annettava merkintä P1a, ellei vaaraluokan osoiteta edelleen vastaavan luokkaa 1.4 asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti.
- 11.1 Syttyvät aerosolit luokitellaan aerosoleja koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä toukokuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/324/EY⁽²⁾ (aerosolidirektiivi) mukaisesti. Direktiivin 75/324/EY soveltamisalaan kuuluvat ”erittäin helposti syttyvät” ja ”syttyvät” aerosolit vastaavat asetuksen (EY) N:o 1272/2008 kategorioiden 1 ja 2 syttyviä aerosoleja.
- 11.2 Jotta tätä luokitusta voitaisiin käyttää, on osoitettava, ettei aerosoli sisällä kategoriaan 1 tai 2 kuuluvaa syttyvää kaasua tai kategoriaan 1 kuuluvaa syttyvää nestettä.

⁽¹⁾ Lisäohjeita testistä vapautumisesta on testimenetelmän A.14 kuvauksessa, ks. testimenetelmien vahvistamisesta kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) annettun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 nojalla 30 päivänä toukokuuta 2008 annettu komission asetus (EY) N:o 440/2008 (EUVL L 142, 31.5.2008, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 147, 9.6.1975, s. 40.

12. Asetuksen (EY) N:o 1272/2008 liitteessä I olevan 2.6.4.5 kohdan mukaisesti sellaisia nesteitä, joiden leimahduspiste on yli 35 °C, ei tarvitse luokitella kategoriaan 3, jos YK:n Kokeet ja kriteerit -käsikirjan III osan 32 jaksossa esitetystä palamisen ylläpitämistä koskevassa testissä L.2 on saatu negatiiviset tulokset. Tätä ei kuitenkaan voida soveltaa olosuhteissa, joissa esimerkiksi lämpötila on kohonnut tai paine kasvanut, joten tällaiset nesteet luokitellaan tähän kategoriaan.

13. Ammoniumnitraatti (5 000/10 000): itsestään hajoavat lannoitteet

Sovelletaan ammoniumnitraattipohjaisiin lannoitteisiin ja lannoiteseoksiin (lannoite tai lannoiteseos sisältää ammoniumnitraattia sekä fosfaattia ja/tai kaliumkarbonaattia), jotka YK:n kaukalokokeen mukaan ovat itsestään hajoavia (ks. YK:n Kokeet ja kriteerit -käsikirja, osa III, kohta 38.2) ja joiden ammoniumnitraatista laskettu typpipitoisuus on

— 15,75 ⁽¹⁾ ja 24,5 ⁽²⁾ painoprosentin välillä ja jotka eivät sisällä palavia/organisia aineita yli 0,4:ää prosenttia tai jotka täyttävät lannoitteista 13 päivänä lokakuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2003/2003 ⁽³⁾ liitteessä III-2 asetetut vaatimukset,

— enintään 15,75 painoprosenttia ja joiden sisältämää palavien aineiden määrää ei ole rajoitettu.

14. Ammoniumnitraatti (1 250/5 000): lannoitelaatu

Tätä sovelletaan yksiravinteisiin ammoniumnitraattilannoitteisiin ja ammoniumnitraattipohjaisiin lannoitteisiin/lannoiteseoksiin, jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 2003/2003 liitteessä III-2 asetetut vaatimukset ja joiden ammoniumnitraatista laskettu typpipitoisuus on

— yli 24,5 painoprosenttia, lukuun ottamatta yksiravinteisia ammoniumnitraattilannoitteita sekä dolomiitin, kalkkikiven ja/tai kalsiumkarbonaatin seoksia, joiden puhtausaste on vähintään 90 prosenttia,

— yli 15,75 painoprosenttia ammoniumnitraatin ja ammoniumsulfaatin seosten osalta,

— yli 28 painoprosenttia ⁽⁴⁾ yksiravinteisten ammoniumnitraattilannoitteiden sekä dolomiitin, kalkkikiven ja/tai kalsiumkarbonaatin seosten, joiden puhtausaste on vähintään 90 prosenttia, osalta.

15. Ammoniumnitraatti (350/2 500): tekninen laatu

Tätä sovelletaan ammoniumnitraattiin ja ammoniumnitraattiseoksiin, joiden ammoniumnitraatista laskettu typpipitoisuus on

— 24,5 ja 28 painoprosentin välillä ja jotka sisältävät korkeintaan 0,4 prosenttia palavia aineita,

— yli 28 painoprosenttia ja jotka sisältävät korkeintaan 0,2 prosenttia palavia aineita.

Tätä sovelletaan myös ammoniumnitraatin vesiliuoksiin, joiden ammoniumnitraattipitoisuus on yli 80 painoprosenttia.

16. Ammoniumnitraatti (10/50): "off-specs"-materiaali ja lannoitteet, jotka eivät täytä detonaatiokoetta.

Tätä sovelletaan

— valmistusprosessin aikana hylättyyn materiaaliin ja ammoniumnitraattiin sekä ammoniumnitraattiseoksiin, yksiravinteisiin ammoniumnitraattilannoitteisiin ja huomautuksissa 14 ja 15 tarkoitettuihin ammoniumnitraattipohjaisiin lannoitteisiin ja lannoiteseoksiin, joita ollaan palauttamassa tai jotka on palautettu loppukäyttäjältä valmistajalle, väliaikaiseen varastoon tai jälleenkäsittelylaitokseen uusittaviksi, kierrätettäväksi tai käsiteltäväksi turvallista käyttöä varten, koska ne eivät enää täytä huomautusten 14 ja 15 vaatimuksia,

— tässä liitteessä olevan huomautuksen 13 ensimmäisessä luetelmakohdassa ja huomautuksessa 14 tarkoitettuihin lannoitteisiin, jotka eivät täytä asetuksen (EY) N:o 2003/2003 liitteessä III-2 asetettuja vaatimuksia.

17. Kaliumnitraatti (5 000/10 000):

Tätä sovelletaan niihin kaliumnitraattipohjaisiin lannoiteseoksiin (mikrorakenteinen tai rakeinen muoto), joilla on samat vaaralliset ominaisuudet kuin kaliumnitraatilla.

⁽¹⁾ Ammoniumnitraatista aiheutuva 15,75 % typpipitoisuus painosta laskettuna vastaa 45 %:a ammoniumnitraattipitoisuutta.

⁽²⁾ Ammoniumnitraatista aiheutuva 24,5 % typpipitoisuus painosta laskettuna vastaa 70 %:a ammoniumnitraattipitoisuutta.

⁽³⁾ EUVL L 304, 21.11.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ Ammoniumnitraatista aiheutuva 28 % typpipitoisuus painosta laskettuna vastaa 80 %:a ammoniumnitraattipitoisuutta.

18. Kaliumnitraatti (1 250/5 000):

Tätä sovelletaan niihin kaliumnitraattipohjaisiin lannoiteseoksiin (kidemuoto), joilla on samat vaaralliset ominaisuudet kuin kaliumnitraatilla.

19. Jalostettu biokaasu

Tämän direktiivin täytäntöönpanossa jalostettu biokaasu voidaan luokitella liitteessä I olevan 2 osan kategoriaan 18, jos sitä on käsitelty puhdistettuun ja jalostettuun biokaasuun sovellettavien vaatimusten mukaisesti, mikä takaa, että se vastaa laadultaan maakaasua, metaanipitoisuus mukaan lukien, ja jos siinä on enintään 1 prosentti happea.

20. Polyklooridibentsofuraanit ja polyklooridibentsodioksiinit

Polyklooridibentsofuraanien ja polyklooridibentsodioksiinien määrät lasketaan seuraavien painokertoimien avulla:

WHO 2005 TEF-ARVO			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

(T = tetra, P = penta, Hx = heksa, HP = hepta, O = okta)

Lähde: Van den Berg et al: The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds

21. Tapauksissa, joissa tämä vaarallinen aine kuuluu myös kategoriaan P5a Syttyvät nesteet tai P5b Syttyvät nesteet, tätä direktiiviä täytäntöönpannassa sovelletaan alimpia vähimmäismääriä.

LIITE II

Vähimmäistiedot, jotka on esitettävä 10 artiklassa tarkoitetussa turvallisuusselvityksessä

1. Suuronnettomuuksien ehkäisemisen kannalta tarpeelliset tiedot tuotantolaitoksen organisaatiosta ja johtamisjärjestelmästä.

Näistä tiedoista on käytävä ilmi liitteessä III käsitellyt seikat.

2. Kuvaus tuotantolaitoksen ympäristöstä:

- a) kuvaus tuotantolaitoksesta ja sen ympäristöstä, myös maantieteellinen sijainti sekä sääolosuhteita, maaperää, pohja- ja pintavesiä koskevat tiedot sekä tarvittaessa tiedot alueen aikaisemmasta käytöstä;
- b) selostus tuotantolaitoksen laitoksista ja muista toiminnoista, jotka voivat aiheuttaa suuronnettomuuden vaaran;
- c) saatavilla olevien tietojen perusteella selostus lähistöllä olevista tuotantolaitoksista sekä kohteista, jotka jäävät tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, sekä alueista ja hankkeista, jotka saattaisivat aiheuttaa suuronnettomuuden tai lisätä sen riskiä ja sen vaikutuksia sekä aiheuttaa onnettomuuden leviämisen;
- d) kuvaus alueista, joihin suuronnettomuus saattaa vaikuttaa.

3. Laitoksen kuvaus:

- a) kuvaus tärkeimmistä toiminnoista ja tuotteista turvallisuuden kannalta tärkeissä tuotantolaitoksen osissa, suuronnettomuuksien vaaralähteistä ja tilanteista, joissa suuronnettomuus voisi tapahtua, sekä lisäksi kuvaus suunnitelluista toimenpiteistä onnettomuuksien ehkäisemiseksi;
- b) kuvaus prosesseista, erityisesti käyttömenetelmistä; tarvittaessa on otettava huomioon saatavilla oleva tieto parhaista käytänteistä;
- c) kuvaus vaarallisista aineista:
 - i) luettelo vaarallisista aineista, johon kuuluu:
 - kyseessä olevien vaarallisten aineiden yksilöinti: kemiallinen nimi, CAS-numero, IUPAC:n mukainen nimi,
 - niiden vaarallisten aineiden enimmäismäärät, joita tuotantolaitoksessa on tai voi olla;
 - ii) fysikaaliset, kemialliset ja toksikologiset ominaisuudet ja selostus ihmisten terveydelle tai ympäristölle välittömästi tai viivästyneesti aiheutuvista vaaroista;
 - iii) aineen fysikaalinen tai kemiallinen käyttäytyminen normaaleissa käyttöolosuhteissa tai ennakoitavissa olevissa onnettomuusolosuhteissa.

4. Onnettomuusriskien tunnistaminen ja analysointi sekä ehkäisemiskeinot:

- a) yksityiskohtainen kuvaus mahdollisten suuronnettomuuksien kulusta sekä siitä, millä todennäköisyydellä ja minkälaisissa olosuhteissa niitä esiintyy, mukaan lukien yhteenveto sekä laitoksen sisällä että sen ulkopuolella esiintyvistä seikoista, jotka voivat vaikuttaa näiden onnettomuuksien syntyyn, mukaan lukien erityisesti:
 - i) toimintaan liittyvät syyt;
 - ii) esimerkiksi onnettomuuden leviämiseen, tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jääviin kohteisiin, sekä alueisiin ja rakennushankkeisiin liittyvät ulkoiset syyt, jotka saattavat aiheuttaa tai lisätä suuronnettomuuden riskiä tai vaikutuksia;
 - iii) luonnolliset syyt, esimerkiksi maanjäristykset tai tulvat;
- b) arvio kuvattujen suuronnettomuuksien seurausten laajuudesta ja vakavuudesta mukaan lukien kartat, kuvat tai soveltuvissa tapauksissa kuvaukset alueista, joihin tällaiset tuotantolaitoksessa mahdollisesti tapahtuvat onnettomuudet saattavat vaikuttaa;

- c) samoista aineista tai käytetyistä prosesseista aiheutuneiden aikaisempien onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tarkastelu, saatujen kokemusten tarkastelu ja nimenomainen viittaus erityisiin toimiin, jotka on toteutettu tällaisten onnettomuuksien ehkäisemiseksi;
 - d) kuvaus laitosten turvallisuuden takaamiseksi käytettävistä teknisistä tekijöistä ja laitteista.
5. Pelastustoimenpiteet suuronnettomuuksien seurausten rajoittamiseksi:
- a) kuvaus laitokseen asennetuista laitteista, joilla rajoitetaan suuronnettomuuksien vaikutuksia ihmisten terveydelle ja ympäristölle, kuten havainnointi- ja suojelujärjestelmät, tekniset laitteet tahattomien päästöjen määrän rajoittamiseksi, vesisuihkut; höyrysuojaus; hätätilanteissa käytettävät päästöjen kokoajat; sulkuventtiilit; inertointijärjestelmät; sammutusveden pidättäminen;
 - b) hälytyksen ja pelastustoimien organisointi;
 - c) kuvaus sisäisestä ja ulkoisesta pelastusvalmiudesta;
 - d) kuvaus mahdollisista teknisistä ja muista kuin teknisistä toimenpiteistä, jotka ovat olennaisia suuronnettomuuden seurausten vähentämiseksi.
-

LIITE III

Suuronnettomuuksien ehkäisemisen kannalta tarpeelliset tuotantolaitoksen turvallisuusjohtamisjärjestelmää ja organisaatiota koskevat 8 artiklan 5 kohdassa ja 10 artiklassa tarkoitetut tiedot

Toiminnanharjoittajan laatimaa turvallisuusjohtamisjärjestelmää toteutettaessa otetaan huomioon seuraavat seikat:

- a) turvallisuusjohtamisjärjestelmä on suhteutettava laitoksen vaaroihin, teollisiin toimintoihin ja organisaation moninaisuuteen ja sen on perustuttava riskien arviointiin; siihen olisi sisällyttävä se osa yleistä johtamisjärjestelmää, johon kuuluu organisaatorakenne, vastualueet, käytännöt, menettelyt, menetelmät ja voimavarat, jotka mahdollistavat suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevien toimintaperiaatteiden määrittelyn ja täytäntöönpanon;
- b) turvallisuusjohtamisjärjestelmän yhteydessä käsitellään seuraavia kysymyksiä:
- i) organisaatio ja henkilöstö – kaikilla organisaatiotasoilla suuronnettomuusvaarojen hallintaan osallistuvan henkilöstön tehtävät ja vastualueet sekä toimet tietoisuuden lisäämiseksi turvallisuuskulttuurin jatkuvan kohentamisen tarpeesta. Henkilöstön koulutustarpeen määrittäminen ja koulutuksen järjestäminen. Turvallisuuden kannalta tärkeän henkilöstön ja tuotantolaitoksessa työskentelevien alihankkijoiden henkilöstön osallistuminen;
 - ii) suuronnettomuusvaarojen tunnistaminen ja arviointi – normaalissa tai normaalista poikkeavassa toiminnassa, tapauksen mukaan myös alihankintatoiminnassa, mahdollisesti esiintyvien suuronnettomuusvaarojen järjestelmällinen tunnistaminen sekä niiden todennäköisyyden ja vakavuuden arvioimiseksi tarvittavien menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto;
 - iii) käytönvalvonta – laitoksen ja sen prosessien sekä laitteiden ja hälytysjärjestelmien turvallista käyttöä ja kunnossapitoa sekä seisokkeja koskevien menettelytapojen käyttöönotto ja ohjeiden antaminen; seuranta ja valvontaa koskevia parhaita käytänteitä koskevan saatavilla olevan tiedon huomioon ottaminen järjestelmähäiriöiden riskin vähentämiseksi; tuotantolaitoksen laitteiden vanhenemiseen ja korroosioon liittyvien riskien hallinta ja valvonta – tuotantolaitoksen laitteiden inventointi, laitteiden tilan seurantaa ja valvontaa koskevat suunnitelmat ja menetelmät, asianmukaiset jatkotoimet ja tarvittavat korjaavat toimet;
 - iv) muutosten hallinta – menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto olemassa olevissa tuotantolaitoksissa tehtävien muutosten tai uusien laitosten, prosessien tai varustojen suunnittelua varten;
 - v) valmistautuminen hätätilanteisiin – sellaisten menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto, joiden avulla voidaan tunnistaa ennakoitavissa olevat hätätilanteet järjestelmällisen analyysin avulla sekä laatia, harjoitella ja tarkistaa pelastussuunnitelmia ja siten hallita tällaiset vaaratilanteet ja antaa asianomaiselle henkilöstölle koulutusta. Tämä koulutus koskee kaikkea tuotantolaitoksessa työskentelevää henkilöstöä, mukaan lukien asiaankuuluva alihankkijoiden henkilöstö;
 - vi) toteutuksen seuranta – sellaisten menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto, joilla voidaan jatkuvasti arvioida toiminnanharjoittajan suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevien toimintaperiaatteiden ja turvallisuusjohtamisjärjestelmien tavoitteiden toteutumista sekä tutkinnan ja korjaavien toimintojen menettelyt siinä tapauksessa, että näitä tavoitteita ei saavuteta. Näihin menettelyihin kuuluvat toiminnanharjoittajien ilmoitusjärjestelmä suuronnettomuuksista tai läheltä piti -tilanteista, varsinkin jos turvallisuustoimissa on ollut puutteellisuuksia, sekä niiden tutkinta ja seurantamenettelyt ottaen huomioon aiemmat kokemukset. Menettelyihin voi myös kuulua suoritusta kuvaavia indikaattoreita, kuten turvallisuutta kuvaavia ja muita asiaankuuluvia indikaattoreita;
 - vii) tarkastus ja arviointi – sellaisten menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto, joilla voidaan säännöllisin väliajoin järjestelmällisesti arvioida suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevia toimintaperiaatteita sekä turvallisuusjohtamisjärjestelmän tehokkuutta ja asianmukaisuutta. Ylemmän johdon tekemä kirjallinen arviointi toimintaperiaatteiden ja turvallisuusjohtamisjärjestelmän toteuttamisesta, mukaan lukien arvioinnin ja tarkastuksen osoittamien tarvittavien muutosten tarkastelu ja sisällyttäminen järjestelmään, ja niiden saattamisesta ajan tasalle.

LIITE IV

Tiedot, jotka on esitettävä 12 artiklassa tarkoitetuissa pelastussuunnitelmissa

1. Sisäiset pelastussuunnitelmat:

- a) niiden henkilöiden nimet tai tehtävät, joilla on valtuudet käynnistää pelastustoimet ja jotka ovat vastuussa laitoksen sisäisistä pelastustoimista;
- b) sen henkilön nimi tai tehtävät, joka vastaa yhteyksistä ulkoisesta pelastussuunnitelmasta vastaaviin viranomaisiin;
- c) kuvaus toimista, joihin on ryhdyttävä tilanteen tai tapahtuman hallitsemiseksi ja sen seurauksien rajoittamiseksi, jokaisen ennakoitavissa olevan tilanteen tai tapahtuman osalta, joka voisi merkittävästi vaikuttaa suuronnettomuuden syntymiseen; kuvauksessa on selostettava myös turvallisuuslaitteet ja käytettävissä olevat voimavarat;
- d) alueella oleviin ihmisiin kohdistuvien vaarojen rajoittamiseen tähtäävät toimet, mukaan lukien tapa, jolla hälytys annetaan ja ohjeet käyttäytymisestä hälytyksen sattuessa;
- e) järjestelyt, joilla onnettomuuden sattuessa ilmoitetaan nopeasti ulkoisen pelastussuunnitelman käynnistämisestä vastaaville viranomaisille, millaisia tietoja annetaan välittömästi ja miten yksityiskohtaisempia tietoja toimitetaan sitä mukaa kuin niitä saadaan;
- f) tarvittaessa järjestelyt, joilla henkilöstöä koulutetaan tehtäviin, jotka heidän edellytetään suorittavan, ja joilla tämä toiminta soveltuvisissa tapauksissa sovitetaan yhteen ulkoisen pelastuspalvelun kanssa;
- g) järjestelyt, joilla alueen ulkopuolella tehtäviä pelastustoimia tuetaan.

2. Ulkoiset pelastussuunnitelmat:

- a) niiden henkilöiden nimet tai tehtävät, joilla on valtuudet käynnistää pelastustoimet, ja niiden henkilöiden nimet tai tehtävät, joilla on valtuudet johtaa ja sovittaa yhteen alueen ulkopuolella tehtäviä toimia;
 - b) järjestelyt, joilla mahdollisista onnettomuuksista saadaan tieto nopeasti, sekä se, miten hälytykset annetaan ja miten apua kutsutaan;
 - c) järjestelyt, joilla ulkoisen pelastussuunnitelman toteuttamiseksi tarvittavat voimavarat sovitetaan yhteen;
 - d) järjestelyt, joilla alueella toteutettuja pelastustoimia tuetaan;
 - e) järjestelyt, joilla alueen ulkopuolella toteutetaan pelastustoimia, mukaan lukien turvallisuusselvityksen mukaiset toimenpiteet suuronnettomuusskenaarioissa esitetyissä tilanteissa sekä mahdollisen onnettomuuksien leviämisen huomioon ottaminen, myös ympäristöön vaikuttavissa suuronnettomuuksissa;
 - f) järjestelyt, joilla päätetään siitä, miten yleisölle ja lähistöllä sijaitseville laitoksille tai kohteille, jotka jäävät tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle annetaan 9 artiklan mukaisesti erityisiä onnettomuuteen ja sen yhteydessä suositeltavaan käyttäytymiseen liittyviä tietoja;
 - g) järjestelyt, joilla huolehditaan tiedottamisesta muiden jäsenvaltioiden pelastusviranomaisille sellaisen suuronnettomuuden sattuessa, jolla voi olla vaikutuksia yli valtion rajojen.
-

LIITE V

Tiedot, jotka on 14 artiklan 1 kohdan ja 14 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ilmoitettava yleisölle**1 OSA**

Kaikkien tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien laitosten osalta:

1. Toiminnanharjoittajan nimi tai toiminimi sekä kyseessä olevan tuotantolaitoksen täydellinen osoite.
2. Vahvistus siitä, että tuotantolaitoksen on noudatettava tämän direktiivin soveltamisesta johtuvia säännöksiä ja/tai hallinnollisia määräyksiä ja että 7 artiklan 1 kohdassa säädetty ilmoitus sekä 10 artiklan 1 kohdassa säädetty turvallisuus selvitys on toimitettu toimivaltaiselle viranomaiselle.
3. Selkeästi laadittu selostus tuotantolaitoksen toiminnasta tai toiminnoista.
4. Tuotantolaitoksessa olevien olennaisten suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavien vaarallisten aineiden yleisnimi tai, liitteessä I olevassa 1 osassa mainittujen vaarallisten aineiden ollessa kyseessä, yleisnimet tai vaaraluokitus sekä selkeä maininta näiden aineiden pääasiallisista vaarallisista ominaisuuksista.
5. Yleiset tiedot siitä, kuinka yleisöä, jota asia koskee, tarvittaessa varoitetaan; riittävät tiedot asianmukaisesta käyttäytymisestä suuronnettomuustapauksessa tai tiedot siitä, missä nämä tiedot ovat saatavilla sähköisessä muodossa.
6. Tämän direktiivin 20 artiklan 4 kohdan mukaisen viimeisimmän laitosvierailun päivämäärä tai viite siihen, missä tämä tieto on saatavilla sähköisessä muodossa; pyynnöstä voi saada tiedot siitä, mistä saa tarkempaa tietoa tarkastuksesta ja siihen liittyvästä tarkastussuunnitelmasta, rajoittamatta kuitenkaan 22 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.
7. Täsmennykset siihen, miten muita asiaa koskevia tietoja voi saada 22 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

2 OSA

Ylemmän tason laitosten osalta tässä liitteessä olevassa 1 osassa tarkoitettujen tietojen lisäksi:

1. Yleiset tiedot suuronnettomuuksien vaarojen luonteesta, mukaan lukien niiden mahdolliset vaikutukset ihmisten terveyteen ja ympäristöön, sekä tiivistelmä merkittävimmistä onnettomuusskenaarioista ja valvontatoimenpiteistä niiden hallitsemiseksi.
2. Vahvistus siitä, että toiminnanharjoittajalla on velvollisuus ryhtyä asianmukaisiin toimiin alueella ja erityisesti ottaa yhteys pelastustoimeen, jotta suuronnettomuuksissa voidaan toimia asianmukaisesti ja minimoida niiden seuraukset.
3. Asianmukaiset tiedot ulkoisesta pelastussuunnitelmasta, joka on laadittu onnettomuudesta alueen ulkopuolelle aiheutuvien vaikutusten käsittelemiseksi. Tähän olisi sisällyttävä neuvot siitä, kuinka pelastustoimen ohjeita tai vaatimuksia olisi noudatettava onnettomuustapauksessa.
4. Soveltuvien osin selvitys siitä, sijaitseeko laitos toisen jäsenvaltion alueen lähellä siten, että on mahdollista aiheutua suuronnettomuus, jolla olisi YK:n Euroopan talouskomission teollisuusonnettomuuksien rajojen ylittäviä vaikutuksia koskevan yleissopimuksen mukaisia rajat ylittäviä vaikutuksia.

LIITE VI

Perusteet, joiden nojalla komissiolle on tehtävä 18 artiklan 1 kohdan mukainen ilmoitus suuronnettomuudesta

I. Komissiolle on ilmoitettava kaikki 1 alakohdassa tarkoitetut suuronnettomuudet sekä suuronnettomuudet, joilla on vähintään yksi jäljempänä 2, 3, 4 tai 5 alakohdassa mainituista seurauksista.

1. Onnettomuuteen liittyvät vaaralliset aineet

Tulipalot, räjähdykset tai vahingossa tapahtuneet vaarallisen aineen päästöt, joissa esiintyy kyseessä olevaa ainetta vähintään 5 prosenttia liitteessä I olevan 1 osan sarakkeessa 3 tai 2 osan sarakkeessa 3 mainitusta soveltamisen vähimmäismäärästä.

2. Henkilö- tai omaisuusvahingot:

- a) kuolemantapaus;
- b) kuusi henkilöä on loukkaantunut tuotantolaitoksen tiloissa ja ollut sairaalahoidossa vähintään 24 tuntia;
- c) yksi henkilö tuotantolaitoksen ulkopuolella on joutunut sairaalahoitoon vähintään 24 tunniksi;
- d) tuotantolaitoksen ulkopuolella sijaisev(i)a asunto(ja) on vahingoittunut ja tullut käyttökelvottomaksi/käyttökelvottomiksi onnettomuuden johdosta;
- e) henkilöitä on jouduttu evakuoimaan tai heitä on käsketty pysymään sisä- tai suojatiloissa vähintään kahden tunnin ajan (henkilöä × tuntia): jos luku on vähintään 500;
- f) juomavesi, sähkö, kaasu tai puhelin on ollut poikki yli kaksi tuntia (henkilöä × tuntia): jos luku on vähintään 1 000.

3. Välittömät ympäristövahingot:

- a) pysyvät tai pitkäaikaiset ympäristövahingot maa-alueilla:
 - i) vähintään 0,5 ha ympäristön tai suojelun kannalta tärkeää, lainsäädännöllä suojeltua elinympäristöä;
 - ii) vähintään 10 ha muuta aluetta mukaan lukien maatalouskäytössä olevat alueet;
- b) huomattavat tai pitkäaikaiset vahingot vesistössä tai meriympäristössä:
 - i) vähintään 10 km joesta tai kanavasta;
 - ii) vähintään 1 ha järvestä tai lammesta;
 - iii) vähintään 2 ha suistoalueesta;
 - iv) vähintään 2 ha rannikoista tai merestä;
- c) huomattavat pohjavesivahingot:
vähintään 1 ha.

4. Omaisuusvahingot

- a) tuotantolaitokselle aiheutuneet omaisuusvahingot: vähintään 2 000 000 euroa;
- b) tuotantolaitoksen ulkopuoliset aineelliset vahingot: vähintään 500 000 euroa.

5. Rajojen yli ulottuvat vahingot

Vaarallisesta aineesta suoranaisesti aiheutunut suuronnettomuus, jonka vaikutukset ulottuvat kyseessä olevan jäsenvaltion alueen ulkopuolelle.

II. Komissiolle olisi lisäksi ilmoitettava sellaisista onnettomuuksista ja läheltä piti -tilanteista, joilla jäsenvaltiot arvioivat olevan erityistä teknistä merkitystä suuronnettomuuksien estämiselle ja niiden seurauksien rajoittamiselle, vaikka ne eivät täyttäisi yllä mainittuja määrällisiä arviointiperusteita.

LIITE VII

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 96/82/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	2 artiklan 1 kohta ja 3 artiklan 2 ja 3 kohta
2 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	3 artiklan 12 kohta
2 artiklan 2 kohta	—
3 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohta	3 artiklan 8 kohta
3 artiklan 3 kohta	3 artiklan 9 kohta
3 artiklan 4 kohta	3 artiklan 10 kohta
3 artiklan 5 kohta	3 artiklan 13 kohta
3 artiklan 6 kohta	3 artiklan 14 kohta
3 artiklan 7 kohta	3 artiklan 15 kohta
3 artiklan 8 kohta	3 artiklan 16 kohta
—	3 artiklan 2–7 kohta, 3 artiklan 11 ja 12 kohta sekä 3 artiklan 17–19 kohta
4 artikla	2 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a–f ja h alakohta
—	2 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohta ja 2 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
—	4 artikla
5 artikla	5 artikla
6 artiklan 1 kohta	7 artiklan 2 kohta
6 artiklan 2 kohdan a–g alakohta	7 artiklan 1 kohdan a–g alakohta
6 artiklan 3 kohta	7 artiklan 3 kohta
6 artiklan 4 kohta	7 artiklan 4 kohdan a–c alakohta
—	7 artiklan 4 kohdan d alakohta
7 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohta
—	8 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
7 artiklan 1 a kohta	8 artiklan 2 kohdan a alakohta
7 artiklan 2 kohta	8 artiklan 5 kohta
7 artiklan 3 kohta	—
—	8 artiklan 3 kohta
—	8 artiklan 4 kohta
—	8 artiklan 5 kohta
8 artiklan 1 ja 2 kohta	9 artiklan 1 ja 2 kohta

Direktiivi 96/82/EY	Tämä direktiivi
—	9 artiklan 2 kohta
9 artiklan 1 kohta	10 artiklan 1 kohta
9 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	10 artiklan 2 kohta
9 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	—
9 artiklan 3 kohta	10 artiklan 3 kohta
9 artiklan 4 kohta	10 artiklan 6 kohta
9 artiklan 5 kohta	10 artiklan 5 kohta
9 artiklan 6 kohta	—
—	10 artiklan 4 kohta
10 artikla	11 artikla
11 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta	12 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta ja 12 artiklan 2 kohta
11 artiklan 1 kohdan c alakohta	12 artiklan 1 kohdan c alakohta
11 artiklan 2 kohta	12 artiklan 3 kohta
11 artiklan 3 kohta	12 artiklan 4 ja 5 kohta
11 artiklan 4 kohta	12 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta
11 artiklan 4 a kohta	12 artiklan 6 kohdan toinen alakohta
11 artiklan 5 kohta	12 artiklan 7 kohta
11 artiklan 6 kohta	12 artiklan 8 kohta
12 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	13 artiklan 1 kohta
12 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	13 artiklan 2 kohta
12 artiklan 1 a kohta	—
12 artiklan 2 kohta	13 artiklan 3 kohta
—	13 artiklan 4 kohta
13 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	14 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta ja 14 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan toinen virke
13 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen ja kolmas virke	14 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan viimeinen virke
13 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan toinen virke	14 artiklan 1 kohta
13 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	14 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke
—	14 artiklan 1 kohdan toinen virke
13 artiklan 2 kohta	14 artiklan 3 kohta
13 artiklan 3 kohta	14 artiklan 4 kohta
13 artiklan 4 kohdan ensimmäinen virke	14 artiklan 2 kohdan b alakohta
13 artiklan 4 kohdan toinen ja kolmas virke	22 artiklan 3 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
13 artiklan 5 kohta	15 artiklan 1 kohta
13 artiklan 6 kohta	14 artiklan 2 kohdan c alakohta

Direktiivi 96/82/EY	Tämä direktiivi
—	15 artiklan 2–7 kohta
14 artiklan 1 kohta	16 artikla
14 artiklan 2 kohta	17 artikla
15 artiklan 1 kohdan a–d alakohta	18 artikla 1 kohdan a–d alakohta ja 18 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
15 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	18 artiklan 1 kohdan e alakohta ja 18 artiklan 3 kohta
15 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	18 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
15 artiklan 3 kohta	18 artiklan 4 kohta
16 artikla	6 artiklan 1 kohta
—	6 artiklan 2 ja 3 kohta
17 artikla	19 artikla
18 artiklan 1 kohta	20 artiklan 1 ja 2 kohta
18 artiklan 2 kohdan a alakohta	20 artiklan 4 kohta
18 artiklan 2 kohdan b ja c alakohta	20 artiklan 7 kohta
18 artiklan 3 kohta	20 artiklan 11 kohta
—	20 artiklan 3, 5, 6, 8, 9 ja 10 kohta
19 artiklan 1 kohta	21 artiklan 1 kohta
19 artiklan 1 a kohdan ensimmäinen alakohta	21 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
19 artiklan 1 a kohdan toinen alakohta	21 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
19 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	21 artiklan 4 kohta
19 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	21 artiklan 6 kohta
19 artiklan 3 kohta	21 artiklan 7 kohta
—	21 artiklan 5 kohta
19 artiklan 4 kohta	21 artiklan 2 kohta
20 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	22 artiklan 1 kohta
20 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	22 artiklan 2 kohta
20 artiklan 2 kohta	—
—	23 artikla
—	24 artikla
21 artiklan 1 kohta	25 artikla
21 artiklan 2 kohta	21 artiklan 5 kohta
22 artikla	27 artikla
23 artikla	32 artikla
24 artikla	31 artikla
25 artikla	33 artikla

Direktiivi 96/82/EY	Tämä direktiivi
26 artikla	34 artikla
—	26 artikla ja 28–30 artikla
—	Liite I, johdantokappaleet
Liite I, johdanto, 1–5 kohta	Liite I, liitettä I koskevat huomautukset, huomautukset 1–3
Liite I, johdanto, 6–7 kohta	—
Liite I, 1 osa	Liite I, 2 osa
Liitteessä I oleva 1 osa, 1 osaa koskevat huomautukset, huomautukset 1–6	Liite I, liitettä I koskevat huomautukset, huomautukset 13–18
Liitteessä I oleva 1 osa, 1 osaa koskevat huomautukset, huomautus 7	Liite I, liitettä I koskevat huomautukset, huomautus 20
—	Liite I, liitettä I koskevat huomautukset, huomautus 7
Liite I, 2 osa	Liite I, 1 osa
Liitteessä I oleva 2 osa, 2 osaa koskevat huomautukset, huomautus 1	Liite I, liitettä I koskevat huomautukset, huomautukset 1, 5 ja 6
Liitteessä I oleva 2 osa, 2 osaa koskevat huomautukset, huomautus 2	Liite I, liitettä I koskevat huomautukset, huomautukset 8–10
Liitteessä I oleva 2 osa, 2 osaa koskevat huomautukset, huomautus 3	Liite I, liitettä I koskevat huomautukset, huomautukset 11.1, 11.2 ja 12
Liitteessä I oleva 2 osa, 2 osaa koskevat huomautukset, huomautus 4	Liite I, liitettä I koskevat huomautukset, huomautus 4
Liitteessä II oleva I–III kohta	Liitteessä II oleva 1–3 kohta
Liitteessä II olevan IV kohdan A alakohta	Liitteessä II olevan 4 kohdan a alakohta
—	Liitteessä II olevan 4 kohdan a alakohtaan i–iii luettelakoh- ta
Liitteessä II olevan IV kohdan B alakohta	Liitteessä II olevan 4 kohdan b alakohta
—	Liitteessä II olevan 4 kohdan c alakohta
Liitteessä II olevan IV kohdan C alakohta	Liitteessä II olevan 4 kohdan d alakohta
Liitteessä II olevan V kohdan A–C alakohta	Liitteessä II oleva 5 kohdan a–c alakohta
Liitteessä II olevan V kohdan D alakohta	—
—	Liitteessä II olevan 5 kohdan d alakohta
Liitteessä III oleva johdantokappale ja a–b kohta	Liitteessä III oleva johdantolause ja a kohta 8 artiklan 1 ja 5 kohta
Liitteessä III olevan c kohdan i–iv alakohta	Liitteessä III olevan b kohdan i–iv alakohta
Liitteessä III olevan c kohdan v–vii alakohta	Liitteessä III oleva b kohdan v–vii alakohta
Liite IV	Liite IV
Liitteessä V oleva 1 kohta	Liitteessä V olevan 1 osan 1 alakohta
Liitteessä V oleva 2 kohta	—
Liitteessä V oleva 3–5 kohta	Liitteessä V olevan 1 osan 2–4 alakohta
Liitteessä V oleva 6 kohta	Liitteessä V olevan 2 osan 1 alakohta
Liitteessä V oleva 7–8 kohta	Liitteessä V olevan 1 osan 5 alakohta
—	Liitteessä V olevan 1 osan 6 alakohta
Liitteessä V oleva 9–10 kohta	Liitteessä V olevan 2 osan 2 ja 3 kohta

Direktiivi 96/82/EY	Tämä direktiivi
Liitteessä V oleva 11 kohta	Liitteessä V olevan 1 osan 7 alakohta
—	Liitteessä V olevan 2 osan 4 kohta
Liitteessä VI oleva I kohta	Liitteessä VI oleva I kohta
Liitteessä VI oleva II kohta	Liitteessä VI oleva II kohta
—	Liite VII